

BA HẠNG TÍN ĐỒ

Xin chúng ta hãy cúi đầu. Với đầu chúng ta, và tấm lòng chúng ta cúi xuống, tôi tự hỏi có bao nhiêu người muốn được nhớ đến trong lời cầu nguyện, xin cứ giơ tay lên, nói, “Lạy Chúa, xin nhớ đến con, Ôi Chúa.” Có rất nhiều nhu cầu ở đây, những chiếc khăn tay đang đặt trên bàn.

² Lạy Cha Thiên thượng kính yêu, chúng con được nhóm lại lần nữa tối hôm nay dưới mái nhà này, nơi mà Ngài đã gặp gỡ chúng con rất nhiều lần, và bày tỏ tình yêu Ngài đối với chúng con; khi chúng con cố gắng trong cách khiêm nhường của mình để bày tỏ tình yêu và sự tôn kính của chúng con đối với Ngài, vì những gì Ngài đã làm cho chúng con. Và tối nay chúng con lại đến, Chúa ôi, như là một dân có nhu cầu, vì chúng con luôn luôn cần Ngài. Và chừng nào chúng con còn sống trên đất này, thì chúng con biết rằng sẽ còn tiếng than khóc, vì chúng con đang ở trong chiến trận. Và chúng con là...Chiến trường đang hồi khốc liệt, và Ngài đã hứa và phán kẻ thù sẽ giống như sư tử rống thế nào. Nó được thả ra ở giữa dân sự, và chúng con có thể thấy nó ở mọi nơi, giống như sư tử rống nuốt những gì nó có thể nuốt, bởi vì nó biết thời giờ của mình chẳng còn bao nhiêu nữa. Nhưng chúng con có—chúng con có một—một Cha luôn chăm sóc những người con hèn mọn của Ngài, và đến với Ngài chúng con thoát khỏi những nan đề này, tối nay, Chúa ôi. Chúng con cầu xin Chúa sẽ nhậm lời họ.

³ Và những chiếc khăn tay này đang nằm đây, Cha ôi, có nghĩa rằng có những người đau ở nơi nào đó trong đất nước, mà đang kêu xin và cần Ngài, và tin nơi Ngài, để rèn luyện đức tin họ gửi đến những tấm khăn này ở đây. Lạy Chúa, xin ban ơn để mỗi người trong họ được chữa lành.

⁴ Chúng con thấy quyền năng phi thường của Ngài, Chúa ôi, chỉ một lúc trước đây trong căn phòng đó, khôi phục lại hoàn toàn trí nhớ đã bị mất của một chàng trai. Chúng con thấy quyền năng lớn lao của Ngài, hết lần này đến lần khác, đang vận hành giữa những người đau và bày tỏ những bí mật trong lòng, và tỏ

cho dân sự thấy, và làm họ sống đúng đắn khỏe mạnh. Chúng con cảm tạ ơn Ngài, lạy Chúa là Đức Chúa Trời, vì điều đó vượt xa ngoài giới hạn bất cứ người nào. Điều đó vượt xa bất cứ điều gì mà người nào trong chúng con biết, cách mà Ngài có thể bày tỏ chính trường hợp đó, và những gì nó đã làm, và cách nó xảy ra. Chính là Ngài, Cha ôi. Và chúng con biết, rằng, “Lời dò xét tấm lòng, và như là Đấng Xem Xét tư tưởng và những ý định trong lòng,” vì thế chúng con cảm ơn Cha vì điều này.

5   Và giờ này, Chúa ôi, chúng con tin rằng dân sự bây giờ, với đầu cúi xuống, đang nghĩ về những điều này, và chính Chúa Thánh Linh đang phán với họ. Và xin ban ơn để mỗi nhu cầu của họ đều được đáp lời. Xin cứu những ai có thể được cứu, Chúa ôi, tối nay. Những người hư mất, xin cho họ đến và được cứu.

6   Chúng con rất biết ơn khi thấy đồng lớn áo quần ướt sũng, to lớn ở đó, biết rằng mồ mả đã được mở ra; và tội lỗi của con người cũ đã được chôn, cho nhiều người trong họ. Và con cảm ơn Cha vì điều đó, Cha ôi. Và xin cho họ sẽ bước đi trong sự mới mẻ của Sự sống, trong những ngày còn lại của họ. Chúng con cầu xin bấy nhiêu điều, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

7   Xin Chúa ban phước trên anh chị em, ban cho nhu cầu mà anh chị em có trong lòng được nhậm lời.

8   Bây giờ, tôi nghĩ Billy đã nói rằng Anh Wheeler có đem dâng một cháu bé. Đúng vậy không? Tôi đã nghe nhầm chăng, để được dâng, hay điều gì khác, hay sự dâng con. [Anh Neville nói, “Tôi nghĩ có ba hay bốn cháu bé.”—Bt.] Được rồi. Nếu anh chị em muốn mang chúng lên ngay bây giờ, chúng tôi rất vui mừng; nếu như các trưởng lão muốn tiến lên, đặt tay trên những cháu bé, để làm lễ dâng con. Và chúng ta sẽ cố gắng tiến hành thật ngắn gọn. Và chúng ta muốn có các bạn trẻ này, mà muốn đến với Chúa Jêsus, muốn đem dâng những viên ngọc nhỏ yêu quý của—của họ mà Chúa đã ban cho họ. Chúng ta luôn cố gắng mở đường cho chúng, vì chúng ta không biết ngày mai nắm giữ điều gì.

9   Mẹ tôi thường nói với tôi, “Đừng để đến, ngày mai, những gì có thể làm được ngày hôm nay.” Đúng thế, vì anh em không biết những gì ngày mai nắm giữ, nhưng chúng ta biết Đấng nắm giữ

tương lai mình. Đó là phần quan trọng. Chúng ta biết Đấng nắm giữ tương lai.

10 Anh Wheeler, xin Chúa là Đức Chúa Trời ban phước cho anh. Và đây là Chị Wheeler. Tôi thật sự vui mừng được gặp chị. Và tôi... đặc ân lớn cho tôi, tôi nghĩ, lần đầu tiên, được gặp chị, theo như tôi biết. Và đây là con của chị. Cháu tên gì? [Chị Wheeler nói, “Carlena Rebecca.”—Bt.] Carlena Rebecca.Ồ, bé gái dễ thương quá, xinh đẹp hết sức. Nào, bé Carlena Rebecca Wheeler.

11 Anh Wheeler là một trong những chấp sự của chúng ta trong hội thánh ở đây, và Chúa đã ban phước trên sự kết hợp của họ, cho gia đình nhỏ này. Tôi tin anh chị còn, khoảng, tôi biết, hai cháu gái khác, phải không? [Anh Wheeler nói, “Ba.”—Bt.] Ba cô con gái nữa. Chúng là những tiểu thư thật xinh đẹp, như tôi biết, và vì thế tôi cầu nguyện để Chúa sẽ làm cho Rebecca giống như những đứa kia. Hiểu không? Và rồi điều đó sẽ làm anh chị thỏa mãn với tất cả những đứa con của mình, phải không? Đúng thế, vì chúng là những đứa con rất dễ thương.

12 Tôi không biết liệu nó có để cho tôi bế nó hay không, nhưng, nếu không, thì chúng ta sẽ đặt tay lên đầu cô bé vậy. Con muốn qua đây với ta không, Rebecca? Con có muốn ta bế con không? Tốt lắm. Thật là một cô bé đáng yêu!

Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu.

13 Lạy Thiên Phụ từ ái, như chúng con đứng đây trước chấp sự này, tối nay; và anh nắm giữ chức vụ thật tốt đẹp, vì một chấp sự phải là không chỗ trách được, chồng của một vợ, khéo cai trị nhà riêng của mình. Vì, nếu không biết cách cai trị gia đình mình, làm sao anh có thể quản trị được nhà của Chúa? Và chúng con tạ ơn Ngài đã cho người anh em này đáp ứng được những phẩm chất này, và chúng con thấy Thánh Linh của Đức Chúa Trời ở trong anh.

14 Và bây giờ anh ấy mang con gái bé bỏng của anh đến đây, để dâng. Ngài đã đặt nó trong tay họ để nuôi nấng. Lạy Chúa, và chúng con thật biết ơn, để chúng con có thể nói, sự ao ước của họ là nó được như những chị gái của nó. Xin nhậm lời, Cha ôi, hầu cho điều này sẽ được như vậy. Và xin cho cháu bé này sống và—

và được đại dụng cho Ngài, Cha ôi. Và giờ này, nhưn Danh Chúa Jêsus Christ, chúng con xin dâng cháu bé này cho Chúa để sống hầu việc. Nguyên xin nó được khỏe mạnh, mạnh mẽ; xin cho nó sống lâu, cho đến lúc Chúa Jêsus đến, nếu có thể được. Và rồi, Cha ôi, chúng con tin rằng nó sẽ được nuôi nấng trong sự dạy dỗ của Đấng Christ. Và chúng con xin giao phó đời sống cháu bé cho Cha, để sống một cuộc đời hầu việc. A-men.

15 Cầu Chúa ban phước trên con, Rebecca. Và xin Chúa ban phước trên anh chị, Anh Wheeler và Chị Wheeler. Xin Chúa ở cùng anh chị.

16 Chị thế nào? Bây giờ đây là một bé gái khác với nụ cười rạng rỡ tuyệt vời trên gương mặt. Và tên cô bé là gì nhỉ? [Người mẹ nói, “Rhonda Renee Coats.”—Bt.] Rhonda Renee Coats, đúng thế không? Chị có bà con với Jesse và họ, Jesse Coats không? [“Không.”] Tôi cứ nghĩ...Tôi biết một vài người trong dòng họ Coats ở thị trấn này. Tôi biết họ rất rõ, và là—là bạn thân của tôi trong—trong một thời gian dài.

17 Rhonda, Rhonda Renee. Con có thể qua đây với ta không, Rhonda? Ta sẽ—ta sẽ cho con quay lại với mẹ con, ngay sau khi chúng ta dâng con cho Chúa Jêsus. Nào, cô bé chẳng đáng yêu sao!

Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu.

18 Lạy Cha Thiên thượng, như các trưởng lão của Ngài và con cùng đứng đây tối nay, trong sự đồng ý và hòa hợp trong Phúc âm, người mẹ này mang bé gái Rhonda Renee này đến dâng cho Ngài. Chúa đã đặt để nó vào trong cánh tay chị ấy, để săn sóc, và điều trước tiên chị ấy có thể làm là dâng bé lại cho Ngài. Như lời Gióp đã nói khi xưa, Chúa ban cho những sự này. Và chúng con cầu xin, Chúa ôi, để Ngài sẽ gìn giữ cháu bé được an toàn cho đến giờ mà Ngài sẽ cất đi. Và, Chúa ôi, xin ban cho cháu bé sống một đời sống Cơ-đốc thực sự và làm gương cho những người khác, khi bé lớn lên. Xin ban phước trên gia đình cháu, và xin cho nó được dâng lên cho Chúa, một sự tận hiến trọn vẹn, với tấm lòng chân thật. Và giờ này, Chúa ôi, chúng con xin dâng lên Ngài cháu bé Rhonda Renee Coats, để sống cuộc đời hầu việc, nhưn Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Thật phước hạnh! Cầu Chúa ban phước cho chị, thưa chị.

19 Chào chị! [Chị ấy nói, “Robert Paul Schamel.”—Bt.] Robert Paul Shane à? [“Schamel.”] Schamel.

20 Ồ, điều xảy ra nếu...Và các bạn hầu như còn non trẻ, tôi không nghĩ các bạn có thể làm ồn lên về điều đó. Đừng cười tôi như thế. Hãy nhìn đây này, nếu các bạn muốn có điều gì đó để cười. Robert Paul, một cái tên thật đẹp!

Chúng ta hãy cúi đầu.

21 Lạy Chúa, cô gái trẻ này đến đây; với chúng con, chỉ là, một đứa bé. Và cô ấy muốn dâng bé trai của mình, Ôi Chúa, như một đời hầu việc cho Ngài. Đó là bông trái và kết quả của sự kết hiệp của họ. Con cầu xin, Chúa ôi, khi các trưởng lão của Ngài và con đang đặt tay lên đứa bé này, để đời sống nó được dâng cho Ngài. Xin ban ơn, Chúa ôi, nếu còn có ngày mai, xin cho nó mang Sự điệp mà cha—cha mẹ nó đang lắng nghe, Chúa ôi. Xin nhậm lời. Và con cầu xin Chúa sẽ ban phước trên gia đình họ, và cho cháu bé này được lớn lên trong sự dạy dỗ của Chúa, và sẽ là một—một môn đồ yêu dấu của Ngài. Chúng con dâng nó cho Ngài trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

22 Ồ, nó—nó thật là một cậu bé tốt. Chỉ thế thôi. Vâng, thưa quý vị. Không thể nào cầu xin cho điều gì đáng yêu hơn được, phải không? Không có gì trên đời này đáng yêu hơn, đúng thế, hơn cậu bé đó. Luôn luôn cười! Đáng yêu chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

23 Có lần vợ tôi ghen tỵ với công việc của tôi, được ôm những đứa bé. Cô ấy thích giữ chúng. Và tôi cũng vậy, nhưng tôi luôn sợ mình sẽ làm tổn thương chúng. Các bạn biết đó, chúng rất, rất dễ thương và mảnh mai, nhưng, các bạn biết đấy, chúng—chúng thật sự cứng cáp hơn chúng ta tưởng.

24 Bây giờ, tôi đã nói với các bạn tôi sẽ kết thúc...Ồ, tôi chỉ còn ba mươi lăm phút thôi. Tôi sẽ phải vội, phải không? Chúng ta hãy xem. Tôi—tôi—tôi không có ý—đánh giá sai điều gì, hay nói điều gì sai, nhưng tôi sẽ cố hết sức, bởi vì...Các bạn biết, sau khi chúng tôi lên—lên đường, chúng tôi không—không thể nào chủ động

như trước đây được, các bạn biết đấy. Những dặm đường đôi khi gặp gheñh, và có hai hoặc ba buổi nhóm một ngày, tại sao...

²⁵ Và điều mà quan trọng, chính là những khái tượng đó. Giảng không làm tôi tổn hại. Ôi chao, tôi có thể đứng đây suốt ngày, không hề gì, nhưng tôi...Nhưng thật sự những khái tượng kia, và khi người ta bước vào những cuộc phỏng vấn này, đó là những gì họ phải có. Hiểu không? Vì điều đó mà họ đến đây. Nó là điều gì đó mà không thể được giải quyết bởi việc đặt tay. Phải biết nguồn gốc, sự bắt đầu của nó từ đâu, nguyên nhân gây ra nó thế nào, điều gì tạo nên nó, và rồi làm điều gì để thoát ra khỏi nó. Vì đó là mục đích họ đến đây.

²⁶ Bây giờ, buổi nhóm bắt đầu, vào ngày mốt...hay là, không, tôi xin lỗi, ấy là tối thứ Tư, ở Shreveport, Louisiana. Và nếu như quý vị nào có bạn bè ở chung quanh đó, ồ, hãy mời họ đến nhóm. Đền tạm Sự Sống, tôi nghĩ, đó là nơi—buổi nhóm bắt đầu, trừ phi nó được chuyển qua thánh phòng, nếu họ có thể đến đó, nơi ấy có thêm một phòng khách nhỏ dành cho họ. Nhưng họ có ban công ở trên lầu, và phòng chính lớn, và rồi một tầng ở phía dưới. Vì vậy, tôi không biết chính xác có bao nhiêu chỗ ngồi, nhưng đó là một...Nếu nó quá tẻ, thì có lẽ chúng ta phải dùng đến thánh phòng ngang qua đó, mà sẽ...Tôi cũng không biết bên đó được bao nhiêu chỗ ngồi. Tôi đã hầu việc tại đó, nhưng không nhớ. Đây là một—một hội đồng hằng năm.

²⁷ Cách đây ba năm tôi đã ở dưới nơi ấy, và chúng tôi đã bắt đầu một sự phục hưng, trong Danh Chúa, và cho đến nay, nó chưa hề kết thúc. Cứ tiếp tục tiến triển, thật liên tục; mỗi ngày, nhiều người đến nghe, họ được cứu, chịu báp-têm, và tiếp tục đi với Chúa như thế, các mục sư truyền đạo và mọi việc đến thật đúng lúc. Và chúng tôi chỉ...Chùng nào nó cứ tiếp tục như thế, và tôi phải ở lại đây, tôi muốn thăm viếng nơi ấy luôn, và chỉ nói ít lời và—và tiếp tục ra đi.

²⁸ Vậy thì, điều đó sẽ bắt đầu vào thứ Tư, và kết thúc vào ngày Chúa nhật. Buổi điểm tâm của những Thương Gia Cơ-đốc là...Tôi không...tôi quên tên khách sạn đó...Tôi nghĩ nó là...được gọi là...Họ, họ sẽ nói cho anh em biết khi anh em đến đó. Đó là một bữa ăn sáng của những thương gia.

29 Tôi đã có một thời gian tuyệt vời ở đó, với những anh em thương gia tại đây, lần vừa rồi. Chúa đã cứu một—một thầy dạy luật, từ thành phố này. Và, ồ, tôi không biết tất cả những gì đã xảy ra. Là một thì giờ trọng đại trong Chúa, tại đó, tôi giảng về Huyết Giao ước. Vì vậy chúng ta...Đó là những gì người Do-thái biết về; chính là dòng huyết. “Không có sự đổ huyết, thì không có sự tha tội,” anh em biết đấy.

30 Bây giờ chúng ta hãy đi thẳng vào Lời, và tôi sẽ cố gắng hết sức để giữ đúng lời của tôi với anh em.

31 Và bây giờ, nếu Chúa muốn bây giờ, Chúa nhật sau Giáng sinh, anh em đang còn trong thời gian nghỉ lễ và đi đây đó, nếu không có vấn đề gì, ồ, anh—anh em ở gần đây, ồ, thì xin mời anh em ghé đến. Và chúng tôi định tổ chức một buổi nhóm tại đây vào sáng Chúa nhật, vào—vào—vào Chúa nhật sau lễ Giáng sinh. Bữa đó là ngày mấy nhỉ? [Người nào đó nói, “Hai mươi chín.”—Bt.] Hai mươi chín, ngày hai mươi chín, và đó là Chúa nhật sau lễ Giáng sinh, ngày hai mươi chín. Vậy thì, nếu có điều gì xảy ra, mà chúng ta sẽ không, và không thể ở đây...Chúng ta không biết về tương lai, anh em biết đấy. Nhưng nếu có điều gì xảy ra, ồ, anh em nào sống ở ngoài thị trấn này, đến đây, giống như những người từ dưới Memphis...

32 Tôi muốn nghe Anh Ungren hát bài *Lớn Bấy Duy Ngài*. Và tôi không...Anh ấy có ở đây tối nay không?

33 Và, vậy thì, tôi luôn có nhiều điều để nói, nhưng tôi không thể nói hết được, không thể nói hết được. Xin Chúa ban phước trên anh em, hết thầy anh chị em.

34 Bây giờ chúng ta lật ra trong Kinh Thánh giờ này để đọc một—một đoạn Kinh Thánh ngắn. Nơi mà, nếu lời tôi sai, thì lời này sẽ không bao giờ sai. Và thế thì Chúa sẽ ban phước cho anh em vì ở lại, hoàn toàn vì lắng nghe Lời Ngài. “Đức tin đến bởi việc người ta nghe, nghe Lời của Đức Chúa Trời.” Đúng thế không? Bây giờ theo tôi nghĩ...Trong khi, anh em lật ra Tin lành Giảng chương 6, bắt đầu với câu 60, và đọc, cho đến câu thứ 71. Tin lành Giảng 6:60.

³⁵ Bây giờ tôi nghĩ, như cách đây một lát tôi nhìn ra phía ngoài cửa sổ, và nhìn mặt trời lặn và thấy cách mà hết thấy thiên nhiên có một qui luật. Và khi mùa đông đến, qui luật của thiên nhiên, tức thì thay đổi, nguồn nhựa sống thấm vào tận trong rễ cây. Nó chôn kín.

³⁶ Như Gióp đã nói, “Ôi, chớ gì Chúa giấu tôi nơi âm phủ, để Chúa sẽ che khuất tôi trong nơi bí mật cho đến khi cơn giận Chúa đã nguôi.” Và giờ đây, chính là điều đó, “Chớ gì Chúa giấu tôi!” Đây, ông đã thấy thiên—thiên nhiên, cây cối, sự sống đi xuống trong những rễ cây; Anh Way. “Và cứ ở lại đó cho đến khi cơn giận đã nguôi, và định cho tôi một kỳ hẹn đoạn nhớ lại tôi.” Hiểu không?

³⁷ Thiên nhiên có một qui luật. Có một qui luật của thiên nhiên; không có cách nào khác để lẩn tránh nó. Nó là qui luật tự nhiên. Và rồi có một qui luật tâm linh; cũng không có, không có cách nào thoát khỏi điều đó.

³⁸ Tôi đã nói chuyện với một cặp vợ chồng nọ chiều nay, về, con người hoàn toàn không thể hủy diệt bất cứ cái gì. Con người không thể hủy diệt được. Họ có thể phá đổ, nhưng không thủ tiêu được. Và người nào đó nói rằng, “Ồ, còn việc lấy một tờ giấy và đốt nó đi, điều đó có tiêu hủy nó không?” Không, thưa quý vị. Đó chỉ là sự phá vỡ những thành phần hóa học của nó, bởi sức nóng của lửa. Nó trở về ở dạng chất đốt, là những gì ban đầu nó đã có. Anh em không thể hủy diệt được. Và nếu thế giới này tồn tại khá lâu, như khí đốt vậy, và—và thành phần hóa học đã có trong tờ giấy đó, thì có thể trở lại y như cũ và mảnh giấy cũng lại như thế. Điều đó chính xác. Anh em không thể hủy diệt nó. Chính xác.

³⁹ Đức Chúa Trời, tiếp theo. Nếu có một sự sống lại với mọi vật, trở lại, và không có sự hủy diệt, thì cũng có một sự sống lại của người công bình, đúng thế, và chúng ta lại trở về như cũ. Chỉ có cách đó thôi. Không có cách nào khác để làm được. Cho dù nếu bạn bị thiêu đốt, nếu bạn bị chết đuối, dù xảy ra bất cứ nơi đâu, chúng không thể bị tiêu hủy.

⁴⁰ Cứ nhớ rằng mọi phần trong thân thể của các bạn đã có ở đây, khi Đức Chúa Trời phán thế giới bắt đầu hình thành. Ngài

đặt thân thể bạn ở đây ngay lúc đó. Và không có gì có thể lấy nó đi được ngoài ra Chúa. Tất cả đều trở lại trong bàn tay của Ngài lần nữa. Hiểu không? Ngài là Đấng ấy, Đấng mà, Đấng Tạo Hóa, là Đấng Mà đã tuyên hứa, vì vậy chúng ta tin chắc rằng có Sự sống Đời đời. Và chúng ta có một sự bảo đảm trong lòng mình bây giờ, rằng giờ đây chúng ta đang có một Sự sống Vĩnh cửu, Sự sống Đời đời không thể chết, ở trong chúng ta lúc này. Đúng thế.

41 Phúc âm Giảng 6. Bây giờ chúng ta hãy trở lại với Phúc âm Giảng chương 6, và bắt đầu với câu 60.

Nhiều môn đồ nghe Ngài, thì nói rằng: Lời này thật khó; ai nghe được?

Khi đó Đức Chúa Jêsus tự mình biết... rằng môn đồ Ngài lắm bầm về việc đó, và Ngài bèn phán với họ rằng: Điều này xui các người vấp phạm sao?

Vậy...nếu các người thấy Con Người lên nơi Ngài vốn ở khi trước thì thế nào?

Ấy—ấy là...thần linh làm cho sống, còn xác thịt chẳng ích chi. Những lời Ta phán cùng các người đều là thần linh (đó là Ngài) và là sự sống. (Ngài đã phán gì? “Ta là Lẽ thật, Sự Sống.”)...đều là thần linh,...đều là sự sống.

Song trong vòng các người có kẻ không tin. Vì Đức Chúa Jêsus biết từ ban đầu ai là kẻ không tin, ai là kẻ sẽ phản Ngài.

Và Ngài lại phán rằng: Chính vì cớ đó, mà Ta đã nói cùng các người, rằng nếu Cha chẳng ban cho, thì chẳng ai tới cùng Ta được.

Và từ lúc ấy, có nhiều môn đồ Ngài trở lui, không đi với Ngài nữa. (“Lời này thật khó nghe,” đấy, họ không thể nhận lấy nó.)

Đức Chúa Jêsus phán cùng mười hai sứ đồ rằng: Còn các người, cũng muốn lui chăng?

Lúc ấy Si-môn Phi-e-rơ thưa rằng: Lạy Chúa, chúng tôi đi theo ai? vì Chúa có những lời của sự sống đời đời.

Và chúng tôi đã tin điều đó và nhận biết rằng Chúa là Đấng Christ, Con của Đức Chúa Trời hằng sống. (Ồi chào!)

Đức Chúa Jêsus đáp cùng người rằng: Ta há chẳng đã chọn các người là mười hai sứ đồ sao? Mà một người trong các người là quỷ?

Ngài nói về Giu-đa Ích-ca-ri-ốt con Si-môn; vì chính hắn là một trong mười hai sứ đồ, sau sẽ phản Ngài.

42 Bây giờ, nếu tôi muốn gọi đây là đề tài cho tối hôm nay, và cố hết sức để gói gọn nó trong vòng nửa giờ đồng hồ, thì tôi muốn nói về: *Ba Hạng Tín Đồ*.

43 Và tôi đã thường tuyên bố đề tài này. Và tôi nghĩ, “À, mình nghĩ là mình sẽ giảng về nó một lần, chiều hôm nay.” Tôi nghĩ thế.

44 Trước hết là tín đồ thật, rồi đến tín đồ giả danh, và tín đồ chẳng tin. Vậy thì, đó hoàn toàn là một—một—một đề tài. Nhưng, chắc chắn như chúng ta ngồi tại đây tối nay, nhóm người này luôn luôn tập hợp lại với nhau. Bất cứ nơi nào người ta nhóm lại, chúng ta thấy nhóm này, và luôn luôn tìm thấy họ, và chúng ta có thể sẽ luôn luôn có họ cho đến lúc Chúa Tái lâm. Và tôi muốn chúng ta, tối nay, nhìn lại chính mình, khi tôi nói về ba nhóm người này, và xem thử mình đang ở trong nhóm nào trong ba nhóm đó.

45 Bây giờ hãy nhớ, tôi đang nói ở đây có lẽ với...Hội thánh này, chật kín lần nữa tối nay, chung quanh, những bức tường và dãy hành lang, nhưng tôi cũng đang nói khắp thế giới. Hiểu không? Trong tất cả các nơi khác nhau của thế giới, những cuộn băng này truyền bá qua, những mục vụ của những băng ghi âm.

46 Bây giờ tôi muốn nói đến ba hạng tín đồ khác nhau lúc này. Nào hãy nhớ, *những tín đồ*, chủ đề của tôi là *những tín đồ*. Một trong số họ là tín đồ thật, tiếp đến là tín đồ giả vờ tin, và kế đến là tín đồ chẳng tin. Hiểu không?

47 Bây giờ, nhóm đầu tiên tôi muốn nói đến, là tín đồ thật. Bởi vì, tôi nghĩ họ phải là nhóm đầu tiên, vì họ là người tin thật sự, này, tin giống như các môn đồ tin ở đây. Chúng ta sẽ dùng phân

đoạn Kinh Thánh đã đọc này làm nền tảng. Bây giờ, thứ nhất là những tín đồ, tín đồ chân thật. “Và đức tin đến bởi việc người ta nghe, nghe Lời của Đức Chúa Trời,” Lời của Đức Chúa Trời, là Đấng Christ. Thấy đó, những tín đồ thật!

48 Bây giờ, bạn có để ý đến lời tuyên bố tuyệt vời mà tín đồ thật này đã nói không? Vậy thì, một tín đồ thật không phải là một người thông minh theo cách của thế gian về bản chất khôn ngoan. Người đó không phải là một người có học vấn uyên thâm theo cách những người này cố để—để nói rằng anh em phải có; nhưng anh em lại không. Anh em...Hạng người này được tuyên bố, Chính Kinh thánh nói rằng người đó thì vừa “thất học” vừa “ngu dốt.” Phi-e-rơ, ông thật sự không được kể là một người thông minh.

49 Trong Ê-sai 35, chép rằng, “Tại đó sẽ có một đường cái, và một con đường, và nó sẽ được gọi là, ‘Đường thánh.’ Kẻ nào ô uế sẽ không được đi qua đó.”

50 Tôi đã nói chuyện với một trong những chấp sự chiều hôm nay, khi chúng tôi nói về cây cầu bắc ngang qua sông, và cây cầu mới này. Tôi nói, “Có nhiều mạch nước sẽ trào lên, thuộc nhánh sông ngày hôm nay.” Và tôi nói, “Nhưng có một con đường lớn mở ra từ dưới đất để dẫn đến Miền Vinh hiển, nó được gọi là, ‘Đại lộ của Vua.’ Những kẻ nào ô uế thì không được đi qua con đường đó.” Đúng thế. Đó là một—một con đường được xây bởi chính Đấng Christ Chúa chúng ta, lối đi đó nối từ quả đất này đến một Xứ khác, và những kẻ ô uế thì không được đi qua đó.

51 Phi-e-rơ, người không có học thức này, thuộc về một...đứng gần, khi ông thấy được Lời được chứng thực rõ ràng của thời đại, mà Đức Chúa Trời đã phán hứa trong ngày đó rằng sẽ có một Đấng dấy lên là một—một Đấng Tiên Tri ở giữa họ. Và Si-môn khó lòng tin điều đó, bởi vì sẽ có rất nhiều sự giả mạo về Điều đó. Nhưng khi ông nhìn thấy Lời đích thực, được bày tỏ của thời đại đó, và nghe Ngài chứng minh Ngài một cách rõ ràng, ông—ông đã tin chắc chắn Ngài là Đấng ấy. Và ông là người, đã nói, “Lạy Chúa, chúng tôi sẽ đi theo ai?” khi ông được hỏi.

52 Khi đám—đám người kia phân rẽ, giữa nhóm tín đồ thật, và tín đồ chẳng tin, và tín đồ giả vờ tin, có cả ba hạng tín đồ đứng

ngay tại đó trong một cộng đồng dân sự; tín đồ thật, tín đồ giả danh, và tín đồ chẳng tin, đều được tìm thấy ngay trong chương này ở đây. Và bởi vì Chúa Jê-sus đã phán những Lời theo cách Ngài có, điều đó đã làm cho đoàn dân đông đang theo Ngài phân rẽ ra. Nhưng nó phải được xảy ra.

53 Ngài là một người vĩ đại chừng nào Ngài chữa lành người đau, nhưng khi đến với Giáo lý và lời tiên tri, thì đó là điều chia tách cỏ—cỏ lùng với lúa mì. Hiểu không? Cỏ lùng chỉ mọc chen chung quanh lúa mì. Nó không phải là lúa mì. Nó không sử dụng được. Không có gì trong nó cả. Chẳng có Sự Sống trong nó. Nó chỉ có lớp vỏ ngoài, nó không thể tồn tại chung với lúa mì được. Nó sẽ không kể tự với lúa mì được. Và vì vậy nó phải...Chỉ hạt giống là những gì chúng ta đang nói về, cốt lõi của hạt lúa mì.

54 Bây giờ để ý, Phi-e-rơ đã tin rằng Đó là Đấng Mê-si. Vậy thì, không có gì quan trọng với những gì tất cả họ nói. Nó cũng không quan trọng với những gì các thầy tế lễ nói. Không thành vấn đề đối với Si-môn Phi-e-rơ những gì giáo hội nói. Chính ông, đã tin chắc.

55 Chúa Jê-sus đã bảo ông, trong một chỗ Ngài đã hỏi, “Người ta nói Ta là Ai?”

56 “Và có một số người nói Ngài là ‘một tiên tri,’ và số khác thì nói Ngài là ‘một trong những tiên tri xưa đã sống lại,’ và—và Ngài là ‘Môi-se,’ hay ‘Ê-li,’ hay người nào đó.”

Ngài phán, “Ta hỏi *người*. Người nghĩ gì?”

57 Và Phi-e-rơ thưa, “Chúa là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời hằng sống.”

58 Ngài phán, “Người có phước đó, con Giô-na; hỡi Si-môn, con Giô-na; vì chẳng phải thịt và huyết tỏ cho người biết điều này đâu. Người không hề học điều đó từ sách vở, hay từ một giáo điều nào, hay từ sách giáo lý đại cương. Người...Bèn là Cha Ta, ở trên Trời, đã mặc khải điều này cho người.” Đó là người tin đích thực; sự mặc khải thuộc linh về Lời. Hiểu không? Và trên... “Người là Si-môn, và trên đá này, về sự mặc khải của người về Ta là Ai, Ta sẽ lập Hội thánh Ta, các cửa âm phủ sẽ không thắng được Hội đó.” Hiểu không?

Không ngạc nhiên khi Si-môn hỏi rằng, “Chúng tôi sẽ theo ai?”

Chúa Jêsus quay lại và phán, “Người cũng muốn đi sao?”

59 Và họ nói rằng, “Lạy Chúa, chúng tôi sẽ đi theo ai, chúng tôi sẽ đi đến nơi nào? Vì, chỉ mình Ngài có Lời của Sự Sống. Chỉ một mình Chúa thôi.”

60 Vì, không những Ngài có Lời của Sự Sống, mà Ngài chính là Lời của Sự Sống. Đây, Ngài là Lời của Sự Sống, và Si-môn đã nhận biết thấu đáo điều này. Và khi ông nhận ra điều đó, đó là những gì ông nắm giữ, bởi vì nó được bày tỏ cho ông rằng Ngài là Lời hằng sống đó.

61 Vậy thì, đó là tín đồ thật, khi Chúa Thánh Linh; chứ không phải bị thuyết phục bởi một người nào khác, không phải bởi điều gì khác. Nhưng khi Chúa Thánh Linh đã bày tỏ cho anh em Chính Lời ấy, và anh em thấy Lời làm cho rõ ràng, được chứng thực; thì Thánh Linh của Đức Chúa Trời đến và đi vào trong thời đại đó, vì Lời ấy dành cho thời đại ấy, và làm cho nó được biểu lộ.

62 Làm sao một người có thể không tin Luther nếu như người ấy biết điều đó? Luther là nhà cải chánh giáo hội. Linh con người ấy đi ra ở đó vì sự cải chánh. Wesley, cũng vậy. Họ phải tin điều đó. Anh em thấy, đó là—đó là sứ điệp cho thời đại hội thánh. Đó chính xác là những gì đã xảy ra. Đó là điều đã xảy ra. Anh em phải tin nó.

63 Và chúng ta ở đây, đến với Thời đại Lao-đi-xê. Và chúng ta được dạy rằng, trong Thời đại Lao-đi-xê, Đấng Christ bị đẩy ra ngoài hội thánh Ngài; và thậm chí đang gõ cửa, cố gắng để vào lại bên trong. Vì thế khi chúng ta thấy điều đó xảy ra, chúng ta biết mình đang sống trong thời đại nào.

64 Và, rồi, chúng ta đang ở trong giai đoạn khép lại của lịch sử thế giới. Cuốn sách đó bây giờ sắp được hoàn thành. Dòng cuối cùng sẽ được viết trong một ngày nào đó, và nó sẽ được đóng lại, rồi thời giờ sẽ không còn nữa.

65 Và có một bi kịch lớn đang được dựng lên. Và các Thiên sứ đang đứng trên bầu trời, nhìn xem chúng ta. Các bạn biết vở

kịch đó là gì rồi. Các diễn viên đã sẵn sàng. Các bạn có thể thấy họ đang diễn xuất.

⁶⁶ Các bạn có thể thấy kẻ ác đang hành động. Các bạn có thể thấy vai ác trong vở kịch, cách hấn đến với sự xảo quyệt, để lừa dối người ta.

⁶⁷ Nhưng các bạn cũng có thể nhìn thấy Hội thánh được cất lên chính Nó đã sẵn sàng. Thật là một khung cảnh tuyệt vời. Các bạn có thể thấy sự Hiện diện của Đức Chúa Trời chứng thực và làm cho vở kịch vĩ đại này mà đã được nói trước trong Kinh Thánh này, nó tự diễn xuất. Thật là một thì giờ tuyệt vời để sống, thì giờ vinh hiển nhất! Con người của tất cả các thời đại đều ao ước giờ phút này. Các tiên tri thời xưa ao ước được nhìn thấy giờ phút này, nhưng đã không được đặc ân.

⁶⁸ Vậy thì, đó là tín đồ thật. Bởi vì, ông đã thấy được nó. Ông đã tin. “Chúng tôi hoàn toàn tin rằng Ngài là Đấng Christ, tức là Đấng Mê-si, là Lời của Đức Chúa Trời dành cho thời đại này, và chúng tôi tin điều đó.” Thấy không, đó là một tín đồ thật.

⁶⁹ Chúng ta hãy lấy thêm một vài gương tín đồ nữa, thật nhanh, trước khi đi đến nhân vật khác. Chúng ta hãy lấy ví dụ nhà tiên tri, Nô-ê. Khi ông, có lẽ là một nông dân, có lẽ trong thời đó, ông là một nông dân. Nhưng khi những kẻ nhạo báng và những nhà tôn giáo của thời đó...Hội thánh đã có lúc sa sút, và Đức Chúa Trời phán cùng Nô-ê, và bảo Nô-ê rằng ông phải đóng một con tàu. Nô-ê không hề tranh luận với Chúa. Ông tin Điều đó, rằng Đó là Lời của Đức Chúa Trời, và ông lập tức sẵn sàng bắt tay vào công việc ngay.

⁷⁰ Đó là người tin thật. Đừng làm ầm ĩ lên về điều đó. Khi bạn thấy mình tin nhận hoàn toàn, thì chính là nó. Thật giống như bất cứ người nào, đức tin nào, cách nào. “Đức tin đến bởi việc người ta nghe.” Nếu như bạn có thể đứng tại đây, cho dù bác sĩ nói bạn có gì không ổn đi nữa! Mà, ông ta chẩn đoán trường hợp của bạn, và rõ ràng bạn biết những gì ông nói, theo như những thiết bị và kiến thức của ông sẽ cho phép ông ấy biết, nhưng ông ta nói không có gì ngoài cái chết. Tuy nhiên, bạn cầu nguyện, và hãy chờ xem trong tương lai các bạn có thể thấy một người đàn ông hay người đàn bà khoẻ mạnh đứng ở đấy. Vâng, chính là thế.

Và điều đó đúng vậy. Các bạn sẽ bước đi ngay vào đó thật chắc chắn như bất cứ điều gì, bởi vì các bạn tin nó. Đức Chúa Trời đã phán điều đó. Các bạn biết nó là vậy.

⁷¹ Như có một người phụ nữ kia mắc chứng bệnh ung thư, đấy. Cô ta nghĩ trong đầu mình rằng, điều đó sẽ không xảy ra với mình đâu. Bệnh ung thư đó đã chết, và nó thuyên giảm, và dần dần biến mất. Hiểu không? Chính là điều đó đấy. Quý vị tin nó.

⁷² Giống như có người cha nọ mang đứa con trai nhỏ của mình đến, cách đây một lát, ở trong đó. Và hiện giờ ông ta đang ở đâu đó trong tòa nhà lúc này. Cậu bé bị té từ trên cao xuống, và mất trí nhớ. Cậu ấy không thể nhớ bất cứ điều gì. Chỉ trong chốc lát, sau khi cầu nguyện, tôi hỏi tên cậu ấy. Cậu ấy đã nói với tôi, tuổi của mình, và nó trở lại bình thường như bao đứa trẻ khác. Thấy không? Vì họ tin. Và khi Đức Chúa Trời phán điều gì, thì nó phải xảy ra cách ấy.

Và Nô-ê đã tin Đức Chúa Trời, và ông được xem như là một người tin thật.

⁷³ Đa-ni-ên, khi hội thánh bị đày xuống Ba-by-lôn, Đa-ni-ên tin Đức Chúa Trời. Và cho dù người ta nói như thế nào đi nữa, “Chúng tôi sẽ công bố. Họ sẽ không cầu nguyện với thần nào khác ngoài hình tượng này ở ngoài đó,” về người thánh này, hay có thể là bất cứ cái gì. Đa-ni-ên không quan tâm đến việc đó. Ông đã nghe Chúa, vì ông là một tiên tri, và Lời đã đến với ông. Và khi đền thờ được dâng, đã được nói rằng, “Nếu người nào ở trong sự khốn khó trong bất cứ nước nào, và hướng về nơi thánh này, mà cầu nguyện, thì xin đủ nghe từ trên Trời.” Và Đa-ni-ên đã tin Đức Chúa Trời. Ông là một người tin chân thật, và ngay cả sư tử không thể ăn thịt ông. Và đúng thế, thấy đó, ông là người tin thật. Ông có điều gì đó chân thật và thành thực. Ông là tín hữu đích thực.

Đa-vít, một người tin khác, một cậu bé tầm thường.

⁷⁴ Đa-ni-ên không theo giáo hội hiện đại, Nô-ê cũng không ở trong giáo hội hiện đại. Không chút nào cả. Họ tin vào những gì Đức Chúa Trời phán là Lẽ thật. Cho dù thế gian hiện đại nói gì

đi nữa, họ tin những gì Đức Chúa Trời đã nói là Lẽ thật. Đó là những người tin chân thật.

⁷⁵ Cũng giống như Phi-e-rơ, và các sứ đồ ngày trước, họ tin Chúa có Lời của Sự sống và là Lời Sự Sống. Tôi tin ngày nay cũng vậy. Và mọi điều khác chống lại Nó thì trái nghịch, thì không đúng, đó là sự chết. Chỉ có *Đây* là Lời Sự Sống, và Đấng Christ là Lời.

⁷⁶ Bây giờ, Đa-vít, một chàng trai trẻ hồng hào. Đầu tiên, có thể ông bị các anh mình la rầy, vì ông còn nhỏ. Ông chưa đủ lớn để mang áo giáp. Ông không thể ra trận, và ông quá nhỏ con và gầy còm. Và, tuy nhiên, ông đi ra ngoài đó, như một tín hữu thật.

⁷⁷ Và khi ông phải trở về đồng vắng (chăm sóc một—một vài chục con chiên mà cha đã giao cho ông chăn giữ, với một cái trành ném đá, trong vùng này có nhiều sư tử và gấu và chó sói, vân vân), Đa-vít bèn ngược nhìn đồng cỏ xanh tươi có bóng mát, và biết nó có ý nghĩa thế nào đối với bầy chiên được ở dưới bóng mát ấy, và nằm xuống trong cái nóng của mặt trời; biết dòng nước thật mát lạnh, tốt lành ý nghĩa dường nào, khi ông nói, “Như con nai cái thềm khát khe nước, linh hồn tôi khát khao Chúa, Ôi Chúa.” Hiểu không? Ông đã khóc, cầu nguyện.

⁷⁸ Và một ngày nọ tình trạng khẩn cấp nảy sinh, một con sư tử đã vồ lấy một con chiên trong bầy của ông, và đem đi. Ông nghĩ, “Đức Chúa Trời ấy đã làm tôi thắng hơn con sư tử kia!” Hiểu không? Và ông đã dùng cái trành ném đá và hạ gục con sư tử kia, bằng một hòn sỏi trong cái trành ném đá. Bây giờ, nếu người nào đã từng nhìn thấy sư tử, một trong những con sư tử châu Phi, những sư tử lớn có bờm ở vùng Palestine và châu Á, họ sẽ biết nó mạnh đến cỡ nào. Khi mà, một con lớn khoảng hơn ba trăm ký sẽ khó có thể hạ gục được nó, và ông giết nó chỉ bằng một hòn đá. Và khi con sư tử nhào lên phía sau ông, ông tóm lấy râu nó và giết nó. Đó là lý do ông đã biết điều mình đang nói về; ông đã có kinh nghiệm. Ông đã thử nghiệm Chúa, về Lời Ngài.

⁷⁹ Và ông—ông đã không sợ Gô-li-át, bởi vì, hắn là kẻ không được cắt bì. Hắn không phải là tín đồ, chút nào; và vì Gô-li-át xông ra và nhơn danh các thần của hắn mà rửa sả ông.

⁸⁰ Còn Gô-li-át, to lớn hơn ông gấp nhiều lần; hấn to lớn, các ngón tay của hấn dài đến mười bốn tấc tây. Vậy thì, đó là một chiến binh có ngón tay dài *như vậy đó*, đấy, mười bốn tấc tây, một chiến binh. Và có lẽ chiếc áo khoác giáp bằng đồng mà hấn mặc, có lẽ cân nặng ba trăm cân, hay hơn nữa, đấy, thế mà hấn mang nổi. Còn cái mũ sắt, và một...có lẽ dày một tấc rưỡi. Một người khổng lồ như thế, bước đi với một—với một cây trục của thợ dệt cửi dài chừng hai mươi fút. Hấn có một cây lao dài hai mươi fút trong tay. Vậy thì làm sao ai có thể...Một người như thế có thể chỉ cần đứng và tóm lấy cả chục người lên, và ném họ xuống như *thế*, khi họ đến gần. Thật là một sự đối lập!

⁸¹ Và hấn ở đó, đứng đó, tự huênh hoang, khoác lác. Khi mà... dường như khi thấy sự chênh lệch quá nhiều, anh em biết đấy, hấn nói, “Hãy để...Đừng để máu đổ.” Nói, “Hãy để—để một người nào đó đến đấu địch cùng ta, và rồi nếu ta thắng, thì hết thảy các người sẽ hầu việc ta; và rồi nếu—nếu—nếu các người thắng, thì chúng ta sẽ làm tôi tớ các người.” Anh em thấy không, khi mà quỉ nghĩ nó có lợi thế hơn anh em, đấy, đó là khi hấn thích huênh hoang khoác lác. Nhưng hấn đã gặp không đúng người. Hấn gặp một người nhỏ bé nhất trong đất nước, nhỏ bé, vai khom, một người trông giống như bị nguyên rủa.

⁸² Ông nói, “Các anh muốn nói với tôi rằng các anh, đạo—đạo binh của Đức Chúa Trời hằng sống, sẽ chịu đứng đó và để cho người Phi-li-tin không được cắt bì kia sỉ nhục đạo binh của Đức Chúa Trời hằng sống sao?”Ồ, ông sừng sốt về điều đó! Tại sao? Tại sao? Ông là người tin. Những người khác chỉ là những kẻ giả tin. Hiểu không? Đấy, ông là tín đồ chân chính. Ông nói, “Nếu các người sợ, hãy để ta sẽ chiến đấu với hấn.” Hiểu không? Thật là một thách thức lớn đối với một con người nhỏ bé như thế! Và vì vậy ông là tín đồ thật, và ông đã làm hoàn toàn đúng theo những gì ông biết rằng Đức Chúa Trời sẽ làm. Ông là...

⁸³ Khi người Phi-li-tin không chịu phép cắt bì kia lấy danh các thần mình mà rửa sả ông, hấn nói, “Ta há là một con chó sao; mà các người đưa một người bé nhỏ như đứa con nít như thế ra đối địch cùng ta?Ồ,” nói, “ta sẽ nhấc người lên trên mũi lao của

ta, và ta sẽ treo ngươi lên trên ngọn cây cho chim chóc rỉa thịt ngươi.” Ồ, chao ôi! Ồ, thật hấn là một người kinh khủng!

⁸⁴ Đa-vít nói, “Người cầm gươm giáo và lao, với áo giáp đến cùng ta. Người nhơn danh dân Phi-li-tin mà đến cùng ta. Nhưng, ta đến với người không có gươm hay giáo, áo giáp, song ta nhơn Danh Chúa là Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên mà chiến đấu với người.”

⁸⁵ Anh em đây. Đó là một người tín đồ thật. Đó là đồn lũy của ông. Đó là cái khiên của ông. Đó là sự phòng thủ của ông. A-men! Đó nên là sự phòng thủ của Hội thánh. Bất cứ người tín nào, Đó là sự phòng thủ của người ấy. Cho dù điều gì xảy ra đi nữa, thế gian nói gì, bất cứ sự gì khác nữa, nơi nương náu của quý vị là Chúa Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên. Chính là thế. “Danh của Chúa Jêsus Christ là một ngọn tháp vững chắc, người công bình chạy vào đó và được an toàn.” Đó là đồn lũy của chúng ta, là Chúa Jêsus Christ.

⁸⁶ Để ý, và khi nó ứng nghiệm, chúng ta biết điều gì đã xảy ra. Đa-vít, không có nơi nào để bắn trúng ngoài một chỗ bé nhỏ trên gương mặt được che dầy của—của—của hấn mà ông đã đánh gục. Một nơi để ông ném trúng là ngay ở đây trên cái trán của hấn. Và trước khi ông có thể canh tầm ngắm từ đằng xa với tên—tên khổng lồ đó, thì Đức Chúa Trời đã hướng đến điểm chết, và ông đã giết chết tên khổng lồ đó. Hiểu không? Đức Chúa Trời đã làm việc đó. Vậy thì, chúng ta chú ý ông là tín đồ thật.

⁸⁷ Bây giờ, tín đồ thật khác là Áp-ra-ham, và ông là người thuộc...xứ Canh-đê thành U-rơ. Và ông được kêu gọi để làm điều gì đó mà...và tin điều gì đó mà hoàn toàn không thể làm được, theo qui luật tự nhiên. “Nhưng người chẳng có lương lực về lời hứa Đức Chúa Trời, qua sự hồ nghi,” Rô-ma 4 nói, “nhưng càng mạnh mẽ trong đức tin, dâng sự ngợi khen cho Đức Chúa Trời.”

⁸⁸ Khi Áp-ra-ham đã bảy mươi lăm tuổi, và vợ ông sáu mươi lăm tuổi, họ đã sống với nhau từ khi còn trẻ. Đó là em cùng cha khác mẹ với ông; một chàng trai trẻ và cô gái trẻ. Và đó là, họ đã sống với nhau, mà không có đứa con nào. Và Đức Chúa Trời đã phán với Áp-ra-ham rằng, “Chính ngươi hãy phân rẽ khỏi những kẻ chẳng tin.” Đức Chúa Trời luôn kêu gọi, sự phân rẽ. “Hãy phân

rẽ khỏi những kẻ chẳng tin và bước đi với Ta, và Ta sẽ làm cho người thành cha của nhiều dân tộc. Ta đã làm điều đó rồi.”

89 Và Áp-ra-ham tin điều đó. Đó là một người tin. “Ngài sẽ làm điều đó như thế nào, hỡi Chúa?” ông không hề hỏi câu ấy. Đức Chúa Trời đã phán Ngài sẽ làm điều đó, và không có gì bàn cãi nữa.

90 Khi tháng đầu tiên trôi qua, và Sa-ra vẫn... Bà đã qua tuổi mãn kinh. “Có gì khác không?”

“Không có gì cả.”

91 Nhưng Áp-ra-ham vẫn tin điều đó. Hai mươi lăm năm sau, vẫn không có gì khác cả, nhưng Áp-ra-ham vẫn tin điều đó. Đó là tín đồ thật. Đó không phải là tín đồ giả vờ tin. Đó là tín đồ thật. Hai mươi lăm năm sau, Áp-ra-ham càng mạnh khỏe hơn lúc ban đầu. “Người tin Đức Chúa Trời, và điều đó mà người được kể là công bình.” Bởi vì ông là... Đó là một tín đồ chân thật.

92 Bây giờ, một lát sau tôi sẽ để cho quý vị tìm hiểu và xem thử mình đang ở trong hạng người nào.

93 Vậy thì Áp-ra-ham đã làm những gì? “Không lường lự về lời hứa của Đức Chúa Trời,” những điều không thể thực hiện được.

94 Một người đàn ông bảy mươi lăm tuổi, với người vợ già sáu mươi lăm tuổi, sẽ làm gì, nếu họ tìm đến bác sĩ và nói rằng, “Chúng tôi muốn, bệnh viện sắp xếp mọi việc. Chúng tôi sắp có con”? Và rồi, hai mươi lăm năm sau, ông lại nói, “Thưa bác sĩ, ông vẫn còn mở cửa bệnh viện đó chứ?” Hiếu không? Hiếu không?

95 Điều đó khiến các bạn buồn cười. Quyết định của các bạn là kỳ cục, với thể gian. Nhưng đó là một người tín đồ thật, cho dù điều đó có vẻ lạ thể nào. Kinh Thánh nói, rằng, “Người tin chắc rằng điều chi Đức Chúa Trời đã hứa thì Ngài cũng có quyền làm trọn điều Ngài đã phán.”

96 Đó phải là thành tích của mỗi tín hữu chiều hôm nay. Đức Chúa Trời có thể giữ đúng mọi Lời mà Ngài phán Ngài sẽ làm. Tôi không quan tâm đến những gì các giáo phái nói, những lời, “Thời đại của phép lạ đã qua rồi, và tất cả điều này chỉ là thần giao cách cảm, là thầy bói. Nó là...” Đối với tôi những điều họ nói chẳng thành vấn đề. Tôi vẫn tin. Nếu khẩu súng đó nhắm trúng

đích, thì nó sẽ bắn vào cái đích đó. Và tôi tin rằng nếu một tín đồ thật cứ nhắm vào Lời của Đức Chúa Trời, thì cũng sẽ đạt được điều tương tự. Nếu Lời của Đức Chúa Trời đã từng hứa điều đó, thì nó sẽ làm lại điều đó. Tôi hoàn toàn tin chắc về điều đó. Rằng, khi chúng ta thấy mình sống trong thời đại này khi nó được cho là ở đây, thì điều đó phải ở tại đây. Những điều này được cho là xảy ra.

⁹⁷ Đó là lý do tại sao tôi tin rằng khi Nàng Dâu đó được chọn và gọi ra, và biên vào quyển Sách Sự Sống, sẽ có một tiếng từ Trời để Nàng Dâu được báp-têm bằng Thánh Linh và cất Nàng Dâu từ dưới đất lên, trong ân điển Cất lên. Đức Chúa Trời đã hứa điều đó. Đừng quan tâm đến bao nhiêu khoa học, hay bao nhiêu các nhà phi hành gia họ đưa ra những dấu hiệu như thế nào, và mọi thứ khác nữa, và họ có thể nhìn thấy xa bao nhiêu triệu dặm; tôi không quan tâm gì về điều đó. Có một Thiên đàng, và có một Chúa Jêsus Christ theo mắt thấy Ở Đó mà sẽ hiện đến trong một thân thể để tiếp nhận Hội thánh cho chính Ngài. Cho dù câu chuyện đó xưa như thế nào, nó vẫn là Lẽ thật. Đức Chúa Trời phán vậy. Đó là—đó là những gì các tín đồ tin.

⁹⁸ Đức Chúa Trời phán, “Ta là Chúa Trời chữa lành mọi bệnh tật các người. Ta là Đức Chúa Trời và Ta không hề thay đổi.” A-men! Và Đức Chúa Trời là Lời. Và nếu Đức Chúa Trời không thay đổi, thì làm sao Lời sẽ thay đổi được? Thấy không? “Ta là Đức Chúa Trời, và Ta không thay đổi.” Kinh Thánh nói thế. Đức Chúa Trời đã phán điều đó, chính Ngài. Và nếu Ngài không thể thay đổi, thì Ngài là Lời. “Ban đầu có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời.” Lời không hề thay đổi! “Và Lời đã trở nên xác thịt, ở giữa chúng ta.” A-men! Vâng, thưa quý vị.

⁹⁹ Đức Chúa Trời đã làm sống lại các thân thể, qua các thời đại; thân thể của Mô-i-se, và Ê-xê-chi-ên, và Giê-rê-mi, và Ê-sai, và Ê-li, tất cả các tiên tri này đều ở dưới đất, nơi mà Lời Ngài đến với các tiên tri theo kỳ hạn. Song Lời hoàn hảo nhất được mặc khải rõ ràng qua Thần Nhân Jêsus Christ. Mà, Ngài là Đức Chúa Trời trong—Đức Chúa Trời trong sự đầy đủ bốn tánh của Đức Chúa Trời. Ở đó Ngài đã trở nên xác thịt. Tôi tin điều đó, mọi Lời đó.

Gióp, người tin khác.

¹⁰⁰ Đôi khi, các tín đồ bị thử thách. Không phải đôi khi; mà mọi lúc! “Vì mỗi người con đến với Chúa phải được uốn nắn, thử thách, rèn luyện như con trẻ.” Hãy nhớ, các thử thách, những con đường bụi mịt mù, mặt trời nóng gắt của sự bất ổn, nhưng sự trung tín trong lòng của anh em đánh vào chất liệu đó cho đến khi nó sẵn sàng để được định hình. Con cái của Đức Chúa Trời được hướng dẫn đúng theo như Lời Ngài, vì họ là những tấm gương sống, và Lời của Đức Chúa Trời sống qua họ. Hiểu không? Thử thách đến để lay động anh em, đưa anh em xuống tận cùng, để anh em thấy được mình sẽ đứng ở đâu. Chúng thử nghiệm, thử thách mỗi người con đến với Chúa.

¹⁰¹ Gióp đã trải qua các thử thách và thử nghiệm. Con cái ông chết hết; và mọi thứ khác cũng mất luôn. Các thành viên giáo hội đến, lên án ông là kẻ có tội lỗi kín giấu, và cố tìm mọi lời lẽ chống đối ông, nhưng ông không nghe lời đó chút nào. Ông biết ông phải đáp ứng sự đòi hỏi của Đức Chúa Trời. Ông biết mình không cần nghe điều Sa-tan đang cố cám dỗ ông. Ông biết đó là ma quỷ. Và bao lâu Sa-tan còn có thể làm cho ông tin rằng bệnh tật của ông là do Đức Chúa Trời của ông gây nên, thì nó đã đánh gục Gióp. Nhưng một khi Gióp đứng nhằm sự khải thị đó, rằng không phải là do Đức Chúa Trời! Ngài chỉ đưa ông qua những thử thách để làm cho ông thành điều gì đó. Không phải là Đức Chúa Trời đang làm điều ấy. Chính Sa-tan đang làm điều đó.

¹⁰² Và ngày hôm nay cũng vậy. Nó sẽ cố nói với các bạn rằng những thử thách khó khăn là do Đức Chúa Trời để sự hình phạt trên các bạn. Không phải vậy đâu. Không, thưa quý vị. Chính Sa-tan làm việc đó, và Đức Chúa Trời cho phép nó dùng điều đó, để thử anh em; xem anh em—anh em liệu có bị ràng buộc với thế gian, bởi những quan tâm thế gian, hay là chăm về kho báu của mình ở Thiên đàng. “Vì của báu của các ngươi ở đâu, thì lòng các ngươi cũng ở đó.” Đúng thế. Lòng anh em để nơi kho báu của mình.

¹⁰³ Gióp, bị thử thách, tuy nhiên ông đã nói, “Tôi biết Đấng Cứu Chuộc tôi vẫn sống; đến ngày sau rốt Ngài sẽ đứng trên đất. Dù sau khi những con sâu da hủy diệt thân thể tôi...”

¹⁰⁴ Anh em để ý không? Những con sâu đục khoét da đã ở trong người ông rồi. Những con sâu da hiện ở bên trong anh em. Anh em ở trong một quan tài bịt kín không có chút không khí nào lọt qua, hay dù thế nào đi nữa, thì những con sâu đục thân này ở đó rồi. Chúng có ngay trong anh em, và chúng sẵn sàng được kêu gọi làm nhiệm vụ bất cứ lúc nào. Còn nhớ Sê-sa chứ, ông bị thối rữa ở trên đường phố. Giòi đục thân ông, ngay ở trên đường phố, nó ở ngay trong thân thể ông. Chúng ở ngay đó rồi.

¹⁰⁵ “Dầu sau khi da tôi tức xác thịt này bị tan nát, bấy giờ ngoài xác thịt tôi sẽ xem thấy Đức Chúa Trời.” A-men! Quý vị không thể tiêu diệt nó. Mặc dầu con sâu da đang ăn mòn thể xác đó, nhưng thân thể vẫn sẽ trở lại. “Chính tôi sẽ thấy Đấng ấy. Mắt tôi sẽ nhìn thấy, chứ chẳng phải kẻ khác.” Ông đã nói thế, Gióp. Tại sao? Ông là tín đồ thật. Trong thử thách ông vẫn trung tín. Trong sự bất bớ, ông vẫn là một người tin. Ông là một tín hữu chân thật.

¹⁰⁶ Giô-sép, một người tin khác, ông không thể tránh khỏi những gì xảy ra với ông. Ông là một tiên tri. Đức Chúa Trời tạo nên ông là một nhà tiên tri. Ông không muốn mình khác biệt hơn các anh của mình, nhưng ông khác hẳn. Đức Chúa Trời làm cho ông khác biệt. Không một người nào khác có thể thay thế địa vị ông.

¹⁰⁷ Không ai có thể thay thế chỗ của bạn được, cho dù bạn tầm thường đến đâu. Bạn nói, “Tôi chỉ là một người nội trợ.” Không ai có thể thế chỗ của bạn được. Đức Chúa Trời, trong sự tính toán kỹ lưỡng vô cùng của Ngài, đã sắp đặt vị trí cho bạn như vậy, Thân thể của Đấng Christ, đã ở trong một trật tự nhất định, cho đến nỗi không ai có thể chiếm vị trí của bạn được. Thật tôi muốn thế chỗ của Billy Graham, hay bất cứ mục sư truyền đạo nào khác của chúng ta, nhưng chúng ta không thể làm điều đó; nhưng, hãy nhớ, Billy cũng không thể thay thế chỗ của chúng ta được. Xem đây, tất cả chúng ta đều có một vị trí riêng, một số người trong chúng ta là thầy giảng phúc âm, một số người là tiên tri, một số người là giáo sư, một số là mục sư, bất kể chúng ta là gì; một số là người nội trợ, một số là thợ máy, một số là nông dân, bất kể là gì đi nữa, Đức Chúa Trời đã xếp đặt cho bạn vào chỗ của mình. Hiểu không?

¹⁰⁸ Giô-sép là một tiên tri. Ông không thể tránh được vì ông có thể thông giải các điềm chiêm bao. Ông không thể tránh được vì ông đã thấy những khải tượng. Hãy xem ông đã đúng như thế nào. Cho dù ông phải trả giá cho tình anh em giữa ông và các anh mình như thế nào đi nữa, ông đúng, vì ông tin những điềm chiêm bao đó. Ông tin rằng, điềm chiêm bao mà ông thấy, rằng tất cả các anh của ông đều sắp mình xuống trước ông, những bó lúa đó. Nó ứng nghiệm bởi vì ông tin nó. Giô-sép là người tin chân thật. Cách mà...

¹⁰⁹ Tôi còn năm phút nữa; và mười trang, ghi chú lúc này, ghi chú, về lời Kinh Thánh được viết ra ở đây. Người đàn bà...

¹¹⁰ Na-tha-na-ên, ông là một tín đồ thật. Đúng thế không? Na-tha-na-ên, khi ông thấy những gì đã xảy ra; và điều đó đã tác động trên ông, rằng Chúa Jêsus bảo ông là ai, và phán ông đúng là một—một “người Y-sơ-ra-ên thật,” và “không có sự chi dối trá” trong ông, và phán với ông nơi ông có mặt ngày trước, “cầu nguyện dưới cây vả.” Ngài đã thấy ông khi—khi Phi-líp gọi ông. Ông là một tín đồ thật.

¹¹¹ Có nhiều người đang đứng ở đó, nói, “Đây là linh của ma quỷ. Ma quỷ làm sự chữa lành Thiêng liêng bằng phép lạ.” Con quỷ lúc xưa đó đến ngày hôm nay vẫn chưa chết. Họ tin rằng ma quỷ làm sự chữa lành Thiêng liêng bằng phép lạ.

¹¹² Chúa Jêsus phán, “Nếu quỷ Sa-tan có thể trừ quỷ Sa-tan, thì vương quốc nó chia xé nhau, và vương quốc nó không thể còn được.” Hiểu không? Sa-tan nói, trong...Nó không thể làm được điều đó. Vì vậy, Sa-tan không thể đuổi Sa-tan.

¹¹³ Vì thế Na-tha-na-ên là một tín đồ thật. Và khi ông thấy Lời trở nên xác thịt, chứng thực rằng ông là một tín đồ thật, ông nói, “Thầy là...Thưa Thầy, Thầy là Đấng Christ. Thầy là Vua dân Y-sơ-ra-ên.” Ông tin điều đó.

¹¹⁴ Khi người đàn bà bên giếng thấy điều đó, bà đã tin. Bà là tín đồ thật.

Khi người mù Ba-ti-mê...Khi một người đàn bà đến gần...

¹¹⁵ Mọi người than khóc, cứ tiếp tục như vậy. Một số người nói, “Có một đám...Tôi nghe nói Ngài làm kẻ chết sống dậy. Có một

nghĩa trang chứa đầy xác chết ở trên đây; hãy đi đến và làm họ sống dậy. Hãy cho chúng tôi thấy Ngài làm điều đó.” Đấy, cũng ma quỷ đó đã nói, “Nếu ngươi là Con của Đức Chúa Trời, thì hãy khiến những hòn đá này thành bánh đi.” Cũng con quỷ đó dùng miếng giẻ che mặt Ngài, đánh trên đầu Ngài, nói...đưa cây gậy, cho một đứa khác, nói, “Nào, nếu Ngươi nói cho chúng ta biết ai đã đánh Ngươi, thì chúng ta sẽ tin Ngươi.” Những tên lính đó, đấy, làm chế nhạo về Ngài. Trông giống như đánh cược, về Ngài.

¹¹⁶ Nhưng hãy nhớ rằng, Đức Chúa Trời luôn hiện diện. Hiểu không? Ngài ở ngay tại đó, bất cứ lúc nào.

¹¹⁷ Bấy giờ Chúa Jêsus phán, “Ta có thể xin Cha Ta và lập tức Ngài ban cho Ta mười hai đạo quân Thiên sứ.” Ồ, một Thiên sứ sẽ làm gì? Hiểu không? Nhưng, anh em thấy, song Ngài có thể sai mười hai đạo quân Thiên sứ xuống ngay khi Ngài ra lệnh. Nhưng Ngài phải thi hành công vụ của mình. Ngài có điều gì đó cần phải làm. Ngài phải nếm trải điều đó.

¹¹⁸ Anh em phải có việc gì đó để làm. Đức Chúa Trời đã định sẵn cho anh em điều gì đó để làm. Anh em có thể gặp phải những chuyện đau lòng và những sự rối rắm nào đó, anh em có thể có những thất bại nào đó, nhưng chúng ta có cầu nguyện để tránh những điều đó không? Không. “Lạy Chúa, xin cho con trải qua chúng, dù thế nào đi nữa. Bất luận là việc gì, xin đừng để con trốn tránh chúng. Nếu chúng được đặt để cho con, xin cho con có ơn Ngài để con vượt qua. Chỉ thế thôi.”

¹¹⁹ Bây giờ để ý, người mù Ba-ti-mê, ông đã biết điều đó. Ông đã nghe người ta nói, “Đây là Tiên tri xứ Ga-li-lê. Ngài là Con vua Đa-vít. Chúng tôi tin điều đó.” Một số tín đồ đã phải nói với ông điều đó. “Chúng tôi những kẻ tin biết rằng Ngài là...Con vua Đa-vít.”

¹²⁰ Và ông đã biết, nếu là Ngài, thì Ngài là Lời. Và nếu ông biết Ngài là Lời, thì ông biết Ngài có thể phân biệt những ý định trong lòng, vì vậy ông đã kêu lên, “Hỡi Con vua Đa-vít, xin thương xót tôi cùng.” Những kẻ chẳng tin la rầy ông *điều này*, và *điều kia*, những thành viên giáo hội. Điều đó chẳng ngăn cản được người mù Ba-ti-mê chút nào. Ông nói, “Hỡi Chúa Jêsus, Ngài là Con vua Đa-vít, xin thương xót tôi cùng!”

121 Có lẽ Ngài không thể nghe tiếng ông. Nhưng biết ông đang kêu khóc, và Ngài dừng bước và quay lại. Đó là một người tin thật. Ngài phán rằng, “Đức tin người đã cứu người.” A-men.

122 Ngài đã phán điều đó với người đàn bà bị bệnh mất huyết, giống như vậy, “Đức tin người.”

123 Bởi vì, bà này nghĩ trong lòng mình, “Nếu ta có thể rờ đến vạt áo Ngài thôi, thì ta sẽ được lành.”

“Đức tin người đã cứu người.” Thấy đó, bà là một người tin thật.

124 Điều đó cũng giống với việc mà đã cứu William Dauch, đang ngồi đó, ngày nọ, với bị chứng bệnh tắc nghẽn động mạch hoàn toàn không có khả năng cứu chữa, và cơn đau tim, với một cụ già chín mươi mốt tuổi. “Đức tin người đã cứu người.” Tại sao? Vì ông là tín đồ thật.

125 Mục sư Tom Kidd ở đây, thậm chí sẽ vào...gần như, tôi đoán, nay cũng gần chín mươi tuổi lúc này, già rồi, gần như thế. Và khi ông được bảy mươi chín tuổi, người ta đem ông vào bệnh viện vì bệnh ung thư tuyến tiền liệt. Bác sĩ nói, “Ông ấy không còn cơ hội sống nữa.”

126 Nhưng lúc chúng tôi bước vào buổi sáng hôm đó, thấy ông lão đáng kính quàng một chiếc khăn qua vai, đang ngồi đó, cầm chiếc gậy đập đập, ông hầu như không tự chủ được. Ông nói với một bà cụ ngồi cạnh đó, ông gọi bà này bằng bà; vì ông biết bà ấy, là một thành viên lâu năm trong giáo hội của mình. Ông nói, “Bà trông trắng như tuyết,” vượt ra ngoài suy nghĩ tâm thần của ông.

127 Tuy nhiên, khi Quyền năng của Đức Chúa Trời đập vào căn phòng, ông vẫn còn sống tối nay. Việc đó xảy ra cách đây bốn năm. Một ông cụ gần tám mươi tuổi, và đêm nay ông ngồi ở đây, hoàn toàn khoẻ mạnh, sau bệnh ung thư. Đây, không phải là một tín đồ giả vờ tin; ông là một tín hữu thật! Chính là điều đó, tin! Ông nhận Đức Chúa Trời ở Lời Ngài.

128 Giống như người mù Ba-ti-mê. Mù, tuy nhiên ông biết, nếu ông có thể thu hút sự chú ý của Chúa Jêsus Christ, thì ông sẽ đạt được điều ông muốn.

129 Người đàn bà ấy đã biết, nếu bà có thể đựng được vạt áo của Ngài thôi, bà sẽ có được điều ông ấy muốn—bà ấy sẽ có được điều mình mong muốn.

130 Tom biết. Ông có đức tin, nếu tôi cầu nguyện cho ông, thì ông sẽ có được điều ông muốn.

131 Chẳng phải việc đó cũng giống như đức tin mà Ma-thê đã nói, “Thậm chí bây giờ, lạy Chúa, bất cứ điều gì Ngài xin Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời sẽ ban điều đó cho Ngài; anh tôi đang nằm ngoài kia, đã chết, nằm trong mồ bốn ngày; nhưng nếu Ngài cầu xin Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời sẽ làm điều đó cho Ngài?”

Phán, “Anh người sẽ sống lại.”

132 Và nàng thưa, “Vâng, thưa Chúa, tôi biết rằng đến ngày cuối cùng, ở sự sống lại, anh tôi sẽ sống lại. Anh ấy là một người tốt.”

Ngài phán, “Ta là sự sống lại và Sự Sống!”

“Vâng, lạy Chúa, tôi cũng tin điều đó.”

“Các người đã chôn người ở đâu?” Chính là điều đó. Mọi sự đã qua. Vâng, thưa quý vị.

133 Nữ hoàng Nam phương đến trong dòng dõi những kẻ chẳng tin đó, đúng thế, và đứng đó tin những gì bà đã thấy là thuộc về Đức Chúa Trời. Kinh Thánh dạy, “Trong ngày sau rốt người sẽ đứng dậy, với dòng dõi đó, mà lên án nó, vì người từ nơi cùng trái đất đến nghe lời khôn ngoan của vua Sa-lô-môn.”

134 Mô-i-se là một người tin thật. Mặc dầu ông cố gắng một cách trí tuệ, ông thử mọi cách mà ông có thể, nhưng vẫn không có kết quả. Ông cố đem dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi, biết rằng ông được kêu gọi làm việc đó. Ông thử dùng theo phương pháp toán học. Ông đã thử theo cách quân sự. Ông thử dùng đường lối giáo dục. Ông thử đủ mọi cách, nhưng không có kết quả. Nhưng rồi ông nhận lấy đường lối của Đức Chúa Trời.

135 Điều gì đã xảy ra? Có một đám Lửa phát ra từ trong bụi cây, một ngày nọ, mà không tàn. Từ nơi đó có Lời phán với ông, và nói, “TA LÀ.” Không phải, “Ta đã là,” hay, “Ta sẽ là.” Mà “TA LÀ.” Và Ngài vẫn là “ĐẮNG TA LÀ.” Ngài là Lời, Lời đời đời, Vĩnh cửu.

136 Môi-se đã không nghi ngờ. Những khó khăn chống lại ông, mọi bản chất đều chống lại ông, mọi người đều chống nghịch ông. Nhưng, với cây gậy cong queo trong tay, ông đi xuống và chiếm lấy toàn bộ đất nước, chìm chết nó trong Biển Chết ở ngoài đó, và dẫn dân Y-sơ-ra-ên đến miền đất hứa. Tại sao? Ông tin Đức Chúa Trời. Đúng. Ông có một...

137 Đó là tín đồ thật. Chúng ta có thể ở lại...Bây giờ tôi đã nói quá nửa giờ về các tín đồ thật.

138 Còn hai hạng tín đồ nữa. Chúng ta sẽ đi qua nhanh về họ, vì họ không quan trọng mấy, dù sao đi nữa. Không.

139 Rồi, hạng tín đồ thứ hai, bây giờ đến kẻ không tin. Chúng ta hãy nói tiếp về những con người không tin kế tiếp. Kẻ chẳng tin làm điều gì?

140 Chúng ta thấy người tín đồ thật (là gì?) tiếp nhận Lời; mọi dòng dõi, mọi thế hệ, từ mọi con đường tiếp nối từ Nô-ê, luôn mọi cách. Chúng ta có thể mất sáu tháng cho việc nhóm phục hưng ngay tại điều đó, đưa ra những nhân vật ấy. Họ tin. Tín đồ thật không thắc mắc. Tín đồ thật chỉ tin Điều đó, bất luận Nó có vẻ là gì hay người nào khác có nói gì về Nó, thật Nó dường như không thể được đi nữa.

141 Tín đồ thật tin Nó, tin (điều gì?) Lời. Không phải là giáo điều; mà là Lời! Không phải giáo phái; mà Lời! Không tin vào những gì người nào khác nói; mà chỉ tin vào những gì Lời nói! Bây giờ, hãy nhớ, đó là tín đồ thật. Tín đồ thật không thắc mắc. Tín đồ thật không nói, “Làm sao có thể thế được? Ước gì tôi có thể làm cho Điều đó được giải thích!” Đó là kẻ chẳng tin. Ừ-m. Đó là người tín đồ thật, mà, cho dù Nó là gì đi nữa, “Nếu Nó là Lời, thì Nó là Lời! Điều đó là thật.” Đó là tín đồ thật.

142 Bây giờ tín đồ không tin. Chúng ta thấy điều gì là...Chúng ta sẽ lấy ví dụ những tín đồ chẳng tin. Chúng ta thấy rằng họ đã làm tốt bao lâu họ vỗ lưng và xưng là môn đồ. Miễn là (họ) mọi việc đều tốt đẹp, thì họ đều ổn thỏa. Nhưng khi Đấng Tiên Tri này mà họ tin là tiên tri, và biết là tiên tri, mà có thể chữa lành bệnh tật, và vân vân, Ngài đã làm gì? Khi Lễ thật chân chính và

sự quở trách đến, trái ngược với những gì họ đã tin, thì họ không thể nhận lấy Lời ấy.

¹⁴³ Họ có thể lấy những phép lạ, và họ thực hiện chúng. Họ đi ra và đuổi quỷ, giảng về Lời, và vẫn là kẻ chẳng tin. Ma-thi-ơ chương 10, Chúa sai họ đi ra, đi từng cặp, bảy mươi người, và họ đã đuổi quỷ, đến nỗi Chúa Jêsus vui mừng, và phán, “Ta thấy quỷ Sa-tan từ Trời sa xuống như ánh sáng.” Xem đấy, họ đuổi quỷ; Giu-đa cùng đi với họ. Ở đây đến những tín đồ chẳng tin.

¹⁴⁴ Nhưng ngay khi Chúa Jêsus bắt đầu nói rằng Ngài là điều gì đó, rằng Ngài là “sự sống lại,” Ngài là “Sự Sống.” “Các người sẽ nói gì nếu các người thấy Con Người được cất lên nơi Người vốn ở?”

¹⁴⁵ “Này, Người này đang cố nói Anh ta từ Thiên đàng xuống, điều đó khó tin đối với chúng ta. Chúng ta không thể tin Điều đó.”

¹⁴⁶ Chúa phán, “Đó là gì? Xác thịt mà các người đang nói về, chẳng ích chi. Ấy là Thần Linh làm cho sống.”

¹⁴⁷ Anh em đấy. Thánh Linh làm cho sống Lời. Chính là Thánh Linh, chứ không phải tín điều. Thánh Linh, của Chúa Thánh Linh, làm cho sống Lời với anh em, và trở nên sống động, và là anh em đấy, anh em thấy điều đó. Bởi đức tin anh em thấy nó. Anh em biết là như vậy bởi vì Lời đã phán vậy, và Thánh Linh làm cho sống lại Lời với anh em. Anh em đấy.

¹⁴⁸ Bấy giờ Ngài phán rằng, “Điều gì sẽ...” Và ngay khi chúng ta nói ra điều này, chúng ta thấy rằng, những kẻ không tin, khi anh em nói điều gì đó mà họ không đồng ý, thì họ bỏ đi ra ngoài. “Tôi thật sự sẽ không!”Ồ, những con người đó trở nên đầy dẫy, trong thế gian ngày hôm nay. Bắt đầu và chỉ nói điều gì đó...

¹⁴⁹ Họ nhóm lại. Tôi để ý ở những buổi nhóm họ sẽ tập trung lại với nhau, thành những nhóm lớn, và anh em đứng lên, bắt đầu phát biểu điều gì đó. Này, chừng nào...Họ cứ ngồi đó, cứ theo dõi, cứ chờ đợi. Rồi ngay khi anh em nói rằng, “Vậy thì, Chúa Jêsus Christ đã chứng thực Chính Ngài như Đấng Mê-si, bởi có Ngài là Đấng Tiên Tri,” bình đây, thì tràn. Người nào đó...và họ bỏ đi. Đó là gì? Những kẻ chẳng tin!

150 Bây giờ anh em nói, “Anh đang bịa đặt điều đó.” Tôi không bịa. Tôi đang nói thật chính xác những gì Kinh Thánh nói ở đây.

151 Họ là những người không tin, và họ bỏ đi ra. Dù họ là các môn đồ, nhưng điều đó—điều đó trái ngược với những gì...Họ nói, “Điều này, ai có thể tin được điều như Thế?” Hiểu không? Họ là những người Pha-ri-si và Sa-đu-sê mà đã đi ra, đã gia nhập và đi vào với Ngài.

152 Bởi vì, đây, khi—khi điều siêu nhiên được biểu hiện ra, nó sản sanh làm ba hạng người khác nhau. Nó đã tỏ ra ở xứ Ê-díp-tô. Nó sản sanh ra tín đồ chẳng tin, tín đồ thật, và tín đồ giả vờ tin. Nó sản sanh cả ba hạng tín đồ. Cứ ghi xuống ở đây, cho đến nỗi chúng ta cứ tiếp tục và nói suốt đêm, giải thích nó, để thấy nó như thế nào. Mọi nơi, các bạn có thể tìm thấy nó, các bạn thấy ba hạng người đó. Luôn luôn là cách đó, đây, các bạn thấy họ.

153 Bây giờ hãy xem, bảy mươi môn đồ này, họ bỏ đi vì Điều đó không hợp với những gì họ tin là đúng.

154 Chúng ta không có ý kiến gì. Đó là những gì Ngài đã phán! Anh em từ bỏ ý riêng của mình. Anh em chỉ nói những điều mà Chúa nói. Đó là sự tuyên xưng đức tin thật sự. *Sự xưng nhận* nghĩa là “nói y như vậy.” Nếu tôi công nhận rằng việc nào đó xảy ra, thì tôi cũng nói lại y như đã xảy ra. Đó là sự tuyên xưng thật. “Và Ngài là Thầy Tế lễ Thượng phẩm mà chúng ta xưng nhận.” Hiểu không? Hãy nói điều giống như Đức Chúa Trời đã nói, đây, để làm cho nó đúng, vì anh em chỉ đang lặp lại Lời của Đức Chúa Trời.

155 Bây giờ để ý, bảy mươi môn đồ đã bỏ đi. Họ đã làm gì? Và họ—họ bỏ đi chỉ vì rằng—rằng họ không đồng ý. Sự khôn ngoan của—của—của họ, cộng với—với số đông những người sát nhập vào giáo hội của họ, là—là quá nhiều. Điều đó quá sức cho họ nghĩ, rằng Người này đang đứng đây, mà...Tất cả những người còn lại trong dân chúng tin rằng Người Đó được sinh ra bất hợp pháp. “Ngài không có quyền tự xưng Mình là Đức Chúa Trời. Và Ngài chỉ là một con người bình thường.” Họ nói, “Chúng tôi không ném đá Ngài vì việc tốt Ngài làm, nhưng chúng tôi—chúng tôi ném đá Ngài bởi vì Ngài, là một Người, mà tự xưng Ngài là Đức Chúa Trời.”

¹⁵⁶ Và Lời đã phán Ngài là Đức Chúa Trời. “Danh Ngài sẽ được xưng là ‘Đấng Mưu Luận,’ ‘Chúa Bình An,’ ‘Đức Chúa Trời Quyền Năng,’ ‘Cha Đời đời.’” Chính lời Kinh Thánh của họ mà họ đọc!

¹⁵⁷ Và chính cái ngày mà họ hát Thi thiên, Thi thiên thứ 22, “Đức Chúa Trời Tôi ôi, Đức Chúa Trời Tôi ôi, sao Ngài lìa bỏ Tôi? Tất cả các xương Tôi chúng nhìn chòng chọc vào Tôi.” “Chẳng một cái xương nào sẽ bị gãy.” Chính bài hát mà họ thường lặp đi lặp lại trong đền thờ, ở đó treo Cửa Lễ đang thét lên chính những lời mà Đa-vít đã nói trước đó tám trăm năm, và họ đã quá mù đến nỗi không thấy được điều đó.

¹⁵⁸ Và, ngày hôm nay, chính Đức Chúa Trời đã nói về thời đại này thì đang làm chính xác những gì Ngài đã phán Ngài sẽ làm, và họ quá mù đến nỗi không nhìn thấy được điều đó. Đó là những kẻ không tin. Họ đi ra và nói rằng, “Ồ, tôi không thể tin vào điều như Thế. Tôi chưa hề nghe về Điều đó trong đời!” Đừng quan trọng những gì anh em nghe. Kinh Thánh nói Nó sẽ xảy ra ở đây, và đó là Lời Ngài.

¹⁵⁹ Họ cũng chưa hề nghe về Điều đó, nhưng Nó vẫn y như vậy thôi. Hiểu không? Đúng thế. Họ là những người không tin.

¹⁶⁰ Giống như Ê-va, bà là người rất ngoan đạo, dĩ nhiên, vì vậy, nhưng bà—bà không tin vào Lời có thật. Và bà phải tự làm cho mình một tôn giáo, cho nên bà đã kết áo bằng lá vả để mặc, đấy, nhưng nó không có tác dụng gì. *Tôn giáo* có nghĩa là “một sự che đậy.”

¹⁶¹ Ca-in cũng làm giống vậy. Ca-in không thể tin rằng Điều đó là đúng. Ông nói, “Đức Chúa Trời là thánh, Đức Chúa Trời là tinh sạch, và Đức Chúa Trời là đẹp đẽ. Vì vậy tôi sẽ kiếm cho mình một số bông hoa, và tôi lấy những—những bông hoa và làm một bàn thờ lớn, đẹp đẽ, và tôi sẽ—tôi sẽ thể hiện sự tôn kính của tôi đối với Ngài. Tôi sẽ sắp đặt trước nó, và sẽ cúi xuống trước mặt Ngài và thờ lạy Đức Chúa Trời đó. Và tôi sẽ đặt những bông hoa này lên bàn thờ, bởi vì, các bạn biết không, cha và mẹ tôi đã ăn một số táo, một ít trái cây, trong vườn Ê-đen, và đó chính là thứ mà sinh ra tôi. Và vì vậy, đó là, tôi sẽ đi trở về, vì tôi sẽ làm cho nó trở nên đẹp đẽ. Đức Chúa Trời thật sự không thể lật đổ giáo đường lớn của tôi được.Ồ, tôi sẽ có một giáo đường quá lớn! Tôi

sẽ làm cho nó thật lộng lẫy đến nỗi nó sẽ thu hút sự chú ý của Đức Chúa Trời.” Sa-tan là đứa ở trong cái đẹp. Điều đó chính xác những gì lời Kinh Thánh nói.

¹⁶² Đó là lý do, đôi khi, một phụ nữ đẹp là miếng mồi cho Sa-tan. Nếu nó có thể giữ được cô ta, thì nó có thể cám dỗ nhiều người đàn ông xuống địa ngục hơn là với mọi quán rượu trong đất nước. Đúng thế. Hiểu không? Hoặc là, đẹp trai cũng vậy, một con người đẹp trai nào đó mà không muốn—không muốn đứng lên trong tính chân thật của đàn ông, đấy, thêm nữa, anh ta có thể dụ dỗ những phụ nữ đến với ác quỷ, và đưa họ xuống địa ngục. Vâng, thưa quý vị.

¹⁶³ Để ý, Sa-tan ở trong cái đẹp. Ban đầu nó đã cố làm gì? Thiết lập một vương quốc đẹp đẽ hơn của Mi-chen; dời sang phía Bắc, và dẫn theo hai phần ba các Thiên sứ đi với nó.

¹⁶⁴ Thấy con của—của ai đã có lúc ấy, thì mang bản tính của nó không? Con cái của Sa-tan. Chắc chắn, là như vậy. Bấy giờ ông lập một bàn thờ, và ông quì gối xuống và thờ phượng. Ông đã làm mọi việc mà (Ca-in) mà A-bên đã làm.

¹⁶⁵ Nhưng A-bên biết rằng không phải là thế. Ông...Chính dòng máu đã sanh họ ra. Ông biết rằng chính là thế. Chính là tình dục, huyết. Vì vậy ông đem theo một con vật nhỏ, rồi dâng nó trên một tảng đá, và cắt cổ nó.

¹⁶⁶ Để ý Ca-in, ông...Đức Chúa Trời phán với ông, Ngài phán, “Sao ngươi không thờ phượng như em người, và người cũng sẽ làm đúng. Người sẽ làm tốt nếu người làm như thế.” Nhưng, không, ông đã biết quá nhiều về điều đó. Đấy, ông đã từ chối Lời nguyên thủy, được chứng thực. Ước gì đó không phải là con cái của ông ngày nay! Hiểu không?

¹⁶⁷ Nào hãy xem, “Đức Chúa Trời đã làm chứng,” Kinh Thánh chép. Hê-bơ-rơ chương thứ 4, hay chương thứ 11, “Đức Chúa Trời làm chứng về sự ban cho của Ngài, rằng người được xưng công bình.” Chúa chứng thực của lễ của ông. Ngài đã làm chứng rằng đó là điều Ngài đã chấp nhận; đó là Lời Ngài, kế hoạch của Ngài.

¹⁶⁸ Và phán cùng Ca-in, nói rằng, “Hãy làm y như vậy, thì được sống.” Nhưng quý vị có nghĩ là ông sẽ, ông sẽ bỏ ý tưởng của

mình không? Không, thưa quý vị. Ông là một người không tin, và ông bỏ ra ngoài. Đúng thế. Ca-in đã làm giống như vậy. Nim-rốt đã làm giống như vậy. Những kẻ chẳng tin! Ông đã không tin.

Nê-bu-cát-nết-sa, cũng làm giống vậy, mặc dầu, hay...

¹⁶⁹ Nê-bu-cát-nết-sa, mặc dù có Đa-ni-ên như thần của mình, gọi ông là Bê-nơ-xát-sa, là tên một vị thần của ông, vì thấy Đa-ni-ên làm những việc lớn lao của Đức Chúa Trời. Và rồi ông biết rằng—rằng Bê-nơ-xát-sa đã tin, hay Đa-ni-ên đó là một vị thần, vì vậy họ đã làm một hình tượng cho ông, dựng nó lên ở ngoài đó và bắt mọi người thờ lạy nó, vân vân. Đấy, vương quốc dân Ngoại đi vào với sự bắt buộc thờ hình tượng của một người thánh khiết, và vương quốc dân Ngoại đi ra với sự bắt buộc thờ hình tượng của một người thánh khiết, đấy, cùng cách như vậy.

¹⁷⁰ Và có một bản chữ viết tay ở trên tường, về tiếng lạ, lúc ban đầu của vương quốc dân Ngoại, mà không ai có thể đọc được ngoài vị tiên tri đó. Và ngày hôm nay cũng có một bản chữ viết tay ở trên tường, đúng thế, “Ichabod,” nghĩa là sự vinh hiển của Đức Chúa Trời lìa khỏi họ. Và chữ viết tay trên tường và có thể đọc được bởi tâm trí thuộc linh mà tin vào những việc thuộc linh, được sanh ra thuộc về Thánh Linh của Đức Chúa Trời.

¹⁷¹ Bê-nơ-xát-sa xưa kia đã đi ra và lấy các bình trong đền thờ của Chúa, để đựng rượu uống cùng các quần thần của mình. Tại sao vậy? Ông là kẻ không tin. Ông nghĩ rằng mình là tín đồ, nhưng thật ra ông là kẻ chẳng tin. Thấy không, sự thể là vậy, ông không tin Lời.

¹⁷² A-háp, ông là tín đồ chẳng tin, dầu ông—ông hành động như ông không phải vậy. Không, không, ông ở giữa các tín hữu, nhưng ông là kẻ chẳng tin. Ông đã làm gì? Ông cưới một người vợ ngoại bang thờ hình tượng, và mang nó, thần tượng đó, vào ngay trong dân Y-sơ-ra-ên. Ông là kẻ chẳng tin. Chúng ta biết điều đó.

¹⁷³ Họ không nhìn nhận toàn bộ Lời của Đức Chúa Trời là đúng. Người không tin là thế, đấy, vậy thì nên nhớ, ông là kẻ giả hình. Và ông—ông hành động như thế, ông nói mình tin Nó, nhưng ông chối bỏ Nó. Ông nói, “Ồ, rất nhiều Lời đó thì tốt.” Nhưng nếu tất cả không theo như ý mình, thì ông không tin. Các bạn phải

tin từng điều nhỏ nhất và bé nhỏ, và mọi điều đã được phán ra trong Đó. Nó phải là thật. Nếu Nó không thật, nếu các bạn nói lúc này, “Tôi không tin Điều đó,” ồ, thế thì bạn là kẻ chẳng tin.

¹⁷⁴ Có một người nói với tôi, một lần nọ, một—một mục sư đã nói, “Tôi không quan tâm, Ông Branham à, bao nhiêu người ông có thể đưa ra mà—mà ông nói đã được chữa lành, tôi sẽ không tin.”

¹⁷⁵ Tôi nói, “Chắc chắn là không, anh không thể tin điều đó. Anh là người chẳng tin. Nó không dành cho anh. Nó chỉ dành cho những người tin.”

¹⁷⁶ Anh em phải tin Nó. Hiểu không? Và họ không tin Nó. Vì vậy khi anh em thấy một người ở trong trường hợp đó, Phao-lô đã nói rõ về các tiên tri, nói rằng họ sẽ “kiêu ngạo, hay nóng giận, những kẻ ưa thích sự vui chơi nhiều hơn là những người yêu mến Đức Chúa Trời; có hình thức tin kính, nhưng chối bỏ Quyền phép của sự tin kính đó, Quyền phép của Lời; những kẻ thế ấy anh em hãy lánh xa đi.” Để ý, họ chối bỏ toàn bộ Lời, nhưng trong mọi hình thức họ rất sùng đạo. Họ là kẻ chẳng tin vào Lời thật, dầu Nó được chứng thực.

¹⁷⁷ Qua mọi thời đại, Đức Chúa Trời đã chứng thực Lời của những người này tôi đã nói về, Nô-ê, và xuống đến Môi-se, cùng tất cả các tiên tri khác, vân vân. Đức Chúa Trời phán thông qua sự siêu nhiên và đã chứng thực Lời, và tuy nhiên những người đó đã bước ra khỏi Nó.

¹⁷⁸ Và ở đây là các môn đồ này đang đứng đó, bảy mươi người, và nhìn xem Chúa Jêsus làm những việc mà Ngài đã làm, và biết lời Kinh Thánh, và Ngài phán với họ rằng đó là thời kỳ để cho điều này xảy ra. Và rồi khi Ngài nói điều gì đó, “Con Người! Các ngươi sẽ nói gì?” Khi ngài bắt đầu nói với họ về việc bẻ bánh, vân vân, và tiếp đến nói với họ về những điều thuộc linh, vĩ đại.

Và họ đã nói, “Ồ, Lời này thật khó quá!”

¹⁷⁹ Ngài phán, “Thế thì các ngươi sẽ nói gì nếu, Con Người, mà các ngươi thấy Ngài được cất lên Trời là nơi vốn Ngài đã ở?” Ngài phán, “Ấy là xác thịt, hay là Thần Linh, làm cho sống?” Hiểu không?

180 Và rồi họ bỏ đi, nói, “Ồ, Lời đó, không, tôi không thể tin Lời đó.” Hiểu không? Họ bỏ đi ra, trên Lời. Họ thậm chí không muốn ở lại xem điều gì xảy ra. Đó là—đó là kẻ chẳng tin.

181 Họ, rồi sau đó họ làm gì? Chúng ta thấy rằng họ, rằng những người này, những tín đồ này, cái gọi là tín đồ này, nhưng ở trong những hình thức tôn giáo, và họ đã không thấy Lễ thật được minh chứng của Lời Đức Chúa Trời bởi vì Nó chống lại với những gì họ tin. Hiểu không?

182 Không quan trọng các bạn tin những gì, các bạn trung tín như thế nào, các bạn sùng đạo đến mức nào, hay, điều đó cũng chẳng liên quan gì với nó. Sự chân thành, ồ, điều đó không có liên quan gì. Tôi đã thấy nhiều người rất chân thành! Tôi đã thấy những người ngoại giáo thiêu sống con cái họ, đem chúng cho cá sấu ăn thịt, những bà mẹ với con cái bé bỏng của họ như thế. Điều đó còn hơn một người Cơ-đốc sẽ làm. Thấy không? Họ tin một cách chân thành, một cách chân thành, nhưng là chân thành sai lầm.

183 Người ta nói, “Ồ, giáo hội này đã đứng vững!” Điều đó, bạn sai cách chân thành, nếu nó đi ngược lại với Lời. “Ồ, nào nhìn xem, tôi không thể tin vào việc như vậy!” Khi mà, mặc dầu, Kinh Thánh đã nói Nó là vậy! Hiểu không? “Tôi không tin rằng chúng ta phải làm *Điều này*.” Tôi không quan tâm những gì bạn nghĩ là bạn không phải làm. Đức Chúa Trời phán nó phải được làm như vậy.

184 “Những kẻ tin sẽ có những dấu hiệu này.” Bao xa? “Cho đến cùng trái đất.” Với những ai? “Cho mọi người.” Đấy, sẽ là vậy! Không phải, “Sẽ có không?” Nó đang xảy ra!

185 Và Sự điệp của thời đại này mà chúng ta đang tận hưởng hiện giờ, sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, ngày sau này, lúc chiều tối khi những Ánh sáng đang chiếu soi, và các sự việc được phơi bày, và Lời được chứng thực và chứng minh là Lễ thật; cả việc nói tiên tri, được ứng nghiệm, tất cả qua khám phá khoa học và mọi thứ, đều chứng minh rằng Đó là, “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Và, người nào bước ra khỏi Điều đó, người ấy là—người ấy là kẻ chẳng tin. Anh ta chẳng còn hy vọng. Anh ta được kể là ở dưới quyền lực của

Sa-tan, vì vậy không có hy vọng nào cho anh ta. Anh ta không có sự trông cậy.

¹⁸⁶ Vậy thì đó là gì? Tín đồ thật; rồi tín đồ không tin; bây giờ đến hạng người thứ ba, chúng ta đang nói về, là tín đồ giả tin. Đó là người, người giả vờ tin! Nào, hãy nhớ, có cả ba hạng người đứng ở đó. Bây giờ, chúng ta thấy lúc này, họ làm thật chính xác như tổ phụ họ, là Giu-đa đã làm.

Đó là Phi-e-rơ và những sứ đồ còn lại, là tín đồ thật.

Đó là bảy mươi môn đồ, là những tín đồ không tin.

¹⁸⁷ Và đó là Giu-đa, bám ngay tại đó, ông là tín đồ giả bộ tin. Họ làm gì? Đây là hạng người luôn che đậy cho đến khi họ có thể tìm thấy cái gì đó, một lỗi nhỏ trong Nó. Họ đang tìm kiếm mọi lúc để moi ra một kẽ hở, thấy cách nó được thực hiện như thế nào, xem thử có phải là trò lừa đảo không, xem thử nó có phải là trò bịp bợm không. Họ đang chờ đợi để bêu rếu. Họ đang tìm điều đó.

¹⁸⁸ Tín đồ không tin, họ không thích vòng vo. Họ lên án Nó, rồi đi ra.

¹⁸⁹ Tín đồ tin, cho dù điều gì xảy ra, họ vẫn tin Nó, dù sao đi nữa, vì Đó là Lời.

Đó là ba hạng người của anh em.

¹⁹⁰ Người không tin đó sẽ đi ra, ngay lần đầu tiên khi nghe điều đó, vì anh ta không thích. Thưa anh em, anh ta sẽ biểu hiện thái độ của mình ngay lúc đó. Anh ta là kẻ chẳng tin. Phao-lô nói, “Chúng nó từ giữa chúng ta mà ra, nhưng vốn chẳng phải thuộc về chúng ta, từ ban đầu. Chúng đã bắt đầu với chúng ta.” “Ồ, anh em đã chạy tốt; điều gì đã ngăn trở anh em?” Anh em hiểu điều đó không? “Họ đã đi ra, vì họ không thuộc về chúng ta.” Khi họ thấy Lời đang hành động một cách hoàn hảo, ồ, họ muốn kiếm một loại mảnh khoe nào đó họ có thể làm việc. Hiểu không?

¹⁹¹ Nhưng những tín đồ thật không thắc mắc gì cả. Nó được chép trong Lời, và họ tin Nó, và chỉ có thể thôi. Chính là thế. Luôn luôn, nó đã được chép. Nếu nó không được chép ra, ồ, anh em cứ tránh xa nó, xem như không có gì xảy ra. Nó phải được chép. Hiểu không? Và họ thấy đó là Lời được chép và họ tin Nó. Và

họ nhìn thấy Đức Chúa Trời đang vận hành trong Lời Ngài, thấy thời đại, Sứ điệp, thì giờ, và họ bước đi với Nó.

¹⁹² Như tôi đã nói sáng nay, Phi-lát đã phải đi đi lại lại trên sàn nhà thế nào, đêm đó, với sự bồn chồn lo lắng, cố tìm cách làm trong sạch chính mình. Và ông đã nói, chà, không nghi ngờ gì ông ta đã nói suốt đêm, rằng, “Tôi—tôi—tôi đã—tôi đã rửa tay, suốt cả đêm, và tôi vẫn không thể nào hiểu được. Thấy đó, chúng không sạch. Tôi có thể không bao giờ đi đến gặp Ngài; tôi đã có Huyết ấy trên tay mình.”Ồ, chà! Thấy đó, đừng bao giờ phạm tội về việc ấy. Hiểu không?

¹⁹³ Nó ở trên tay bạn. Chỉ có một cách bạn có thể lấy Nó ra; đó là, tin nhận Nó, đứng thế, trở thành một phần của Nó. Đó là những gì mà vì đó Huyết đã bị đổ ra.

¹⁹⁴ Bây giờ, kẻ giả tin thì hay đi lòng vòng và hành động như mình sùng đạo hết sức, nhưng sâu thẳm trong lòng họ luôn cố tìm thấy là điều gì—điều gì, anh em, cách mà anh em có thể làm.Ồ, giá như đất nước này không có đầy thành phần đó, những kẻ đạo đức giả ấy! Đúng thế. Đó là một Giu-đa. Điều đó chính xác. Đi loanh quanh, kết thành nhóm; ông là thủ quỹ, đấy. Ông đứng quanh đó, ông luôn đưa tay ra để lấy tiền. Các bạn có thể kể điều đó, một điều, ông luôn kết thúc mọi việc bằng tiền, và đưa tay ra để đón nhận nó. Và ông là kẻ giả tin. Ông hành động như một người tín đồ thật, nhưng tặn trong lòng thì...

¹⁹⁵ Anh em nhớ, ông không lừa dối Chúa Jê-sus. Sau khi bảy mươi môn đồ đã bỏ đi, và những tín đồ thật tìm cho mình chỗ đứng; và Ngài quay lại với các tín đồ thật, Ngài phán, “Vẫn còn có điều gì đó trong vòng các người,” vì phán rằng, “Ta đã chọn mười hai người, và một trong các người là quỷ.” Chúa đã biết, từ ban đầu, vì Ngài là Lời. Chúa biết sự bí mật trong lòng người.

¹⁹⁶ Thật khó khăn làm sao! Hãy dừng lại một phút. Suy nghĩ sâu xa, thật lâu, thẳng thắn! Phải thật là khó khăn với Ngài, bước đi ngay tại đó, với một người gọi Ngài là, “Anh em,” và luôn luôn biết rằng đó là kẻ lừa đảo mà sẽ cố tìm mọi cách để đánh đổ Ngài, và bán Ngài để lấy ba mươi miếng bạc. Thật khó khăn làm sao để giữ điều đó trong lòng Ngài, và bước đi với người bạn Ngài như thế. Thậm chí Ngài đã gọi, “Bạn hữu,” đã gọi Giu-đa là bạn

hữu Ngài, “Ta không ở cùng các người, mọi lúc sao?” Biết trong lòng Ngài, và không thể nói ra điều đó. Ngài biết, từ ban đầu, ai là kẻ sẽ phản Ngài.

197 Đó là kẻ giả vờ tin chỉ đang chờ đợi. Anh ta sẽ hát điều đó, nói, “Ồ, tôi tin *điều này*, và tôi tin *điều này*, và tôi tin *điều này*. Nhưng, ồ, bạn biết không, tôi nghe người ta nói *thế này thế kia* nhiều lần.”Ồ, thấy đó, chỉ nghe bằng lỗ tai thôi.

198 Một tín đồ thật không nghe điều gì ngoài Lời. Chỉ thế thôi. Người đó nhìn xem Lời. Người đó không tìm những kẻ hờ nào. Người đó không tìm cơ nào để bắt bẻ. Người đó tin Đức Chúa Trời, và không có gì bàn cãi, và cứ kiên định bước đi. Hiểu không? Đó là tín đồ thật.

199 Còn kẻ không tin chưa đầy một phút đã bỏ đi, và anh ta không thể ở lại mười phút để nghe về Sứ điệp. Anh ta phải đứng dậy và bước ra. Điều đó chống lại tín điều của anh ta, anh ta thật sự không muốn liên quan gì với nó nữa, vì vậy anh đi ra.

200 Thế thì, kẻ giả vờ tin thì kiên trì hơn, Giu-đa đó. Đấy, đó là kẻ lừa đảo. Đó là kẻ—đó là kẻ đều giả, nếu tôi có thể nói một từ như vậy. Giu-đa, hẳn đi loanh quanh. Đây là lúc, lúc nào đó, những kẻ giả tin này lại rất được ưa thích trong dân sự. Đúng thế, những kẻ giả tin này, đấy. Một số của họ là những con người mạnh mẽ, có học thức, có học vị tiến sĩ, lương cao, có mọi thứ. Một số họ là những người được trọng vọng, lãnh lợi, thật giống như là con cái của Sa-tan.

201 Hãy xem cách Sa-tan đến ngay tại đó và tán thành từng chút Lời đó như thế nào; nó chỉ chờ đợi tìm ra điểm yếu của Ê-va, tới chỗ mà nó có thể tỏ cho thấy quyền lực của mình để lừa dối bà, để phản bà. Đó là—đó là Sa-tan. Và Sa-tan là đây, trong hình thức Giu-đa, trong thời đại đó. Đó là Sa-tan trong thời kỳ đầu tiên. Nó là gì? Đồng ý với Lời cho đến khi tìm thấy chỉ một điểm nhỏ; chính điểm nhỏ đó là chỗ nó kiếm được điểm yếu.

202 Và đó chính xác là những gì Giu-đa tìm thấy ngay bây giờ. Ông sẽ đến ngay với suốt buổi nhóm, và quan sát chung quanh cho tới lúc ông có thể tìm được một điểm nhỏ đó, ông, “Ồ, nó

đấy! Chính là nó!” Hiểu không? “Ồ, đó là cách nó đã làm!” Thấy không? Điều đó hoàn toàn đúng.

²⁰³ Nhiều người trong anh em còn nhớ ở trên đó đêm ấy khi người đàn ông ấy bước ra bục giảng. Anh ta nghĩ rằng có sự thần giao cách cảm về việc đọc những tấm thẻ cầu nguyện, và nghĩ làm thế nào để tóm được điều đó ngay lúc ấy. Thưa anh em, anh—anh ta tin chắc mình tóm được nó. Và anh đi loanh quanh. Anh ta thuộc về giáo hội mà không tin vào—vào—vào những lời này, trong Phúc âm, Phúc âm trọn vẹn. Và anh ta đã bước lên bục giảng. Lúc đó tôi rất mệt. Họ chuẩn bị đưa tôi ra ngoài.

²⁰⁴ Lần đó là ở Windsor, Ontario. Ở nơi đó, đi thẳng qua từ—từ Hoa Kỳ, đi thẳng từ Detroit, ở Windsor, trong thánh phòng lớn.

²⁰⁵ Và người đàn ông này đến đó trong bộ đồ màu xám, với chiếc cà-vạt đỏ, trông ông ta có vẻ là một người trí thức, lịch sự. Ông tiến đến bục giảng. Và tôi...Ông bước lên. Và tôi nói, “Ồ, xin đỡ tôi một tay.” Tôi nói, “Tôi rất mệt; tôi đã nhìn thấy rất nhiều khải tượng. Đỡ giúp tôi một tay.” Và—và tôi không hề chú ý đến người đó. Và ông ta đặt tay trên tay tôi. Và tôi nói, “Thưa ông, không có gì không ổn đối với ông đâu. Tiến lên.”

Ông ta đáp, “Ồ, cũng có đấy.”

²⁰⁶ Và tôi nói, “Ồ, để tôi xem nào.” Tôi nói, “Không, thưa ông, không có một dấu hiệu nào đâu. Không, thưa ông, ông là người khoẻ mạnh.”

Ông ta nói, “Hãy nhìn vào thẻ cầu nguyện của tôi kìa!”

²⁰⁷ Tôi đáp, “Tôi không quan tâm đến những gì ông ghi trong tấm thẻ cầu nguyện của ông.” Tôi nói, “Những gì trong thẻ cầu nguyện chẳng liên quan gì,” không suy nghĩ, anh em thấy đó. Tôi đã mệt mỏi và kiệt sức. Và tôi...Nhưng ân điển của Chúa, anh em thấy, vẫn còn ở đó.

²⁰⁸ Anh em nhớ, nếu Ngài sai anh em, thì bắt buộc Ngài phải chăm sóc anh em. Nó không phải là của tôi; chính là Ngài. Ngài đã ban Nó. Tôi chỉ được cho đứng trên điều gì đúng.

²⁰⁹ Khi Môi-se quăng cây gậy xuống đất, nó hóa thành con rắn, và các thuật sĩ cũng làm được như vậy, Môi-se có thể làm gì ngoài việc đứng đó và chờ đợi ân điển của Đức Chúa Trời? Chỉ thế thôi.

Sự việc cũng như vậy. Ông đi theo các mạng lệnh. Và anh em biết điều gì đã xảy ra rồi, phải không? Hiểu không?

²¹⁰ Người đàn ông này nói, “Này,” ông ta nói, “đây này. Nhìn vào thẻ cầu nguyện của tôi này.”

²¹¹ Tôi nói, “Ồ, ông có thể đã có nhiều đức tin, và có thể đã làm được điều đó,” không suy nghĩ, anh em thấy đó. Tôi đã làm... thậm chí không quan tâm đến việc đó.

²¹² Lúc ấy ông ta mở nút áo khoác của mình và ưỡn ngực ra. Ông nói, “Quý vị hãy ở đó chờ xem!” với cử tọa.

Và tôi nghĩ, “Chuyện gì sẽ xảy ra đây?”

²¹³ Ông ta nhìn quanh. Ông ta nói, “Quý vị thấy đó!” Nói, “Thấy trò lừa đảo chưa?” Đó là Giu-đa của anh em, một người sùng đạo, một thầy giảng của một giáo phái lớn. Ông nói, “Quý vị thấy đó! Tôi đã có ‘rất nhiều đức tin.’ Bây giờ, ông ấy quá yếu, ông ấy không thể đọc được thần giao cách cảm. Đấy, nó không đến với ông ấy nữa.” Và tại đó ông ta nói, “Đó chẳng phải đức tin của tôi rất lớn.” Nói, “Tôi ghi điều đó trên thẻ cầu nguyện, và bây giờ ông ấy không nắm bắt được, các bạn thấy đó.” Nói, “Đó là một trò lừa đảo!”

²¹⁴ Và tôi nghĩ, “Điều gì sẽ diễn ra?” Lúc ấy ân điển của Đức Chúa Trời đã đến với tôi.

²¹⁵ Tôi nói, “Thưa ông, sao để ma quỷ ngự vào trong lòng ông để cố lừa dối Đức Chúa Trời?” Một Giu-đa hiện đại! Tôi nói, “Ông là người của giáo hội Đấng Christ...” Xin lỗi.Ồ, tôi đã nói điều đó. “Ông là thầy giảng của giáo hội Đấng Christ. Ông thuộc về giáo hội Đấng Christ, từ trên khắp nước Mỹ này. Và người đàn ông đang ngồi đó trong bộ đồ màu xanh, và vợ ông và vợ ông ấy cũng ngồi đó, tối hôm qua ông ngồi ở một chiếc bàn có tấm trải màu xanh ở trên, một—một tấm trải giống như *cái này*, và ông cho rằng đây là ‘thần giao cách cảm,’ và ông đã đến đây tối nay.”

²¹⁶ Người đàn ông đó đứng bật dậy. Ông ta nói, “Đó là sự thật. Chúa ôi, xin thương xót tôi!”

²¹⁷ Tôi nói, “Thưa ông, ông đã ghi ‘lao phổi và bệnh ung thư’ trên tấm thẻ đó, và bây giờ ông mắc những bệnh đó. Nó là bệnh của ông bây giờ.”

Và ông ta ôm chầm lấy ống quần tôi, ông nói, “Tôi đã không...”

218 Tôi đáp, “Tôi không thể giúp gì được. Ông cứ đi đi. Điều đó tùy thuộc giữa ông với Chúa. Ông đã viết xuống sự chết của mình ngay trên tấm thẻ của ông.” Và điều đó đã bắt lấy ông ta. Tất cả chỉ thế thôi.

219 Thấy không, những kẻ giả tin, những kẻ lừa dối, cố tìm một lỗi nào đó với Đức Chúa Trời và Lời Ngài. Đó là những Giu-đa. Đó là những người ấy. Anh em thấy Giu-đa đi ra thế nào không? Thấy gã kia đi ra thế nào không? Đó là con đường xảy ra với kẻ giả vờ tin. Xem đây, những kẻ giả tin, ồ, đôi khi, là người có học thức cao, và họ luôn đưa ra sự thử nghiệm giữa Lời và tín điều của họ. Và, khi làm thế, họ bán tháo cho giáo phái của họ hoàn toàn đúng như người đi trước của họ, là Giu-đa đã làm. Giu-đa bán cho giáo phái mình; bán Chúa Jêsus, là Lời, cho giáo phái của ông, và phản bội Chúa Jêsus Christ sau khi ông đã tuyên bố là một phần của nó.

220 Các vị mục sư truyền đạo lúc nào đó tuyên bố là đầy tớ của Đấng Christ, và khi Lời được chứng thực tỏ tường được chứng minh cho thời ấy, rằng nó là Sứ điệp thời đại, thì họ sẽ bán tháo cho tình trạng được nhiều người ưa chuộng, cho giáo phái của họ; hoàn toàn chính xác như Giu-đa đã làm, phản bội Chúa Jêsus để bán cho người Pha-ri-si và người Sa-đu-sê. Linh đó không chết, vì vậy đó là giữa những người tín đồ thật, tín đồ giả hình, và tín đồ không tin. Thấy đây, điều đó hoàn toàn đúng, đi thẳng ra và bán Chúa Jêsus với ba mươi miếng bạc; và có nhiều người sẽ làm điều đó ngày hôm nay vì một phiếu ăn, vì thêm được một trăm đô-la một tuần; đúng, mà chối bỏ Đức Chúa Trời đang đứng ở giữa họ, để mua sự sống của họ, và bằng Lời trọn vẹn.

221 Và họ nói, “Ồ, thời đại phép lạ đã qua rồi!” hay, “Đức Chúa Trời không cần thứ như vậy ngày hôm nay.” Hiểu không? “Ồ, tôi tin nơi Đức Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời! ‘Hỡi Ma-ri, mẹ của Chúa, người có phước trong đám đàn bà!’” Họ nói đủ điều! Và một số người nói, “Tôi tin vào Tín điều các Sứ đồ. Tôi tin Đức Chúa Trời là Cha, Đấng Toàn năng, Đấng Tạo Hóa của trời

và đất. Tôi tin giáo hội Công giáo Rô-ma thánh, và tất cả những điều này.”

²²² Hãy chỉ cho tôi khi nào sứ đồ đã từng đưa ra một tín điều như thế. Nếu các sứ đồ có một tín điều, thì nó được chép trong Công vụ 2:38, “Hãy hối cải và ai nấy phải nhơn Danh Chúa Jêsus Christ chịu phép báp-têm, để được tha tội mình, rồi sẽ được lãnh sự ban cho của Chúa Thánh Linh.” Nếu có tín điều nào với họ, thì chính là điều đó. Họ không có tín điều nào cả. Chỉ có Lời. Điều đó đúng. Nó vẫn y nguyên như vậy. Đó chính là đơn thuốc thần hiệu để chữa lành mọi căn bệnh tội lỗi, “Và các người sẽ được lãnh sự ban cho của Chúa Thánh Linh! Hãy hối cải và chịu báp-têm để được tha tội mình, đây, và các người sẽ nhận lãnh sự ban cho của Chúa Thánh Linh.”

²²³ Nhưng họ bán tháo, giống như Giu-đa. Đó là tín đồ giả tin. Một số trong họ là những người tài cao học rộng. Và kẻ giả tin này, hãy xem gã đó. Đó là người gian xảo. Gã đàn ông này tạo quan hệ rất nhanh, và nhảy lên và nói ra, ở mọi cụm từ nhỏ mà ông ta không thích, anh em đừng quan tâm đến ông ta; ông ta chỉ là kẻ chẳng tin, ngay từ bắt đầu. Nhưng khi anh em thấy gã này, một kẻ giả tin, cứ đi lòng vòng, đấy, đó là Giu-đa. Đó là hẩn ta.

²²⁴ Như những con người tài năng vĩ đại. Tôi sẽ kể tên ra ở đây. Mà, tôi thật sự sẽ không làm điều đó, nhưng dù sao sao đi nữa, tôi sẽ nhắc lại họ, để anh em sẽ biết điều đó. Giống như, Elvis Presley, Red Foley, Ernie Ford, Pat Boone. Elvis Presley, một người Ngũ Tuần; Pat Boone, giáo hội Đấng Christ; Red Foley, một chấp sự của giáo hội Đấng Christ; và tôi nghĩ Ernest Ford là một tín đồ Giám Lý. Và tất cả những người đó với những tài năng, thông minh kia, xuất hiện trên ti-vi. Và người ta nói rằng, “Ồ, chẳng phải họ là những người sùng đạo sao? Họ hát những bài hát ấy.” Điều đó chẳng có ý nghĩa gì hết. Vâng, thưa quý vị. Lừa gạt thế gian!

²²⁵ Họ làm gì khi ra khỏi đó? Giu-đa nhận ba mươi miếng bạc. Elvis, có một hạm đội xe Cadillac, và một trăm, hay hai, một trăm năm mươi triệu, hay một triệu đô-la tiền ghi âm bài hát và những thứ như thế. Pat Boone và những người còn lại cũng thế. Tôi không quan tâm họ thuộc giáo hội nào, và mọi thứ, nó đều là

đạo đức giả. Nó là giả vờ tin. Nó là một mặt trận. Mà, đời sống họ đã chứng minh, rằng điều đó không đúng. Đúng vậy.

226 Rồi có những con người tài năng là những nhà tổ chức vĩ đại, khôn ngoan thế gian. Họ giảng Phúc âm, tuyên bố vậy; những người thông minh, trí thức. Hãy nghe, một người mà được huấn luyện trong lãnh vực đó, thì không phải là một thầy giảng. Anh ta là một nhà diễn thuyết. Đó là nan đề của ngày nay, chúng ta có những nhà diễn thuyết.

227 Chúa Jêsus không hề phán, “Hãy đi và huấn luyện để làm điều này.” Ngài phán, “Hãy đi giảng Phúc âm, và các dấu hiệu này sẽ đi theo sự giảng dạy.” Hiểu không? Hiểu không?

228 Đừng học cách làm một diễn giả có thể đứng lên và cứ, ôi chao, đưa những thứ hoa hòe vào trong đó, làm cho quý vị cảm thấy như mình đang ngồi trong sự hiện diện của Thiên sứ trưởng. Không phải vậy. “Có hình thức tin kính,” anh em thấy đấy, đó là nhà diễn thuyết, không có Chúa Thánh Linh hành động.

229 Một người trẻ tuổi nào đó mà không biết kiến thức sơ đẳng ABC của mình, có thể nào đến dưới Quyền phép của đức tin bằng Lời; và làm cho Thánh Linh thực hiện được những việc mà người đó không biết gì về, và chối bỏ nó. Hiểu không? Quý vị thấy đó.

230 Những con người vĩ đại! Vâng, thưa quý vị. Rồi, họ là những nhà tổ chức. Họ thịnh vượng, thành công, thông minh trong sự khôn ngoan thế gian.

231 Hoàn toàn giống như quỷ Sa-tan đã làm với Ê-va, người đàn bà vô dụng, nhỏ bé đó. Nó đã đến ngay với bà và cố bán cho bà ý tưởng rằng bà sẽ được khôn ngoan hơn những gì bà đã có, và đó là điều bà đang trông đợi. Thay vì ở lại sống đúng với những gì Lời đã nói, thì nó—nó muốn bán cho bà ý tưởng bà sẽ trở nên khôn ngoan hơn, và bà đã mua sản phẩm của nó. Và ngày nay người ta vẫn làm giống như vậy. “Sự khôn ngoan của đời này là sự ngu dại đối với Đức Chúa Trời.” Vâng, thưa quý vị.

232 Không, thưa quý vị! Ôi, chà, chỉ là những gì giống như người Pha-ri-si đã bán, và đã làm, đấy, với sự khôn ngoan mà họ biết. Nhưng—nhưng họ từ chối toàn bộ Lời của Đức Chúa Trời.

²³³ Khi Nó được chứng minh một cách rõ ràng và Nó đã được chứng thực cho họ, họ vẫn cố tìm một điều gì đó, và nghĩ Nó chỉ là một trò lừa đảo. Họ không kiên định trong tâm trí. Họ không thể tin Điều đó. Anh em có thể nói với họ bất cứ cái gì, và họ quay trở lại; anh em có thể nói với họ bất cứ điều gì, họ vẫn cứ trở lại như cũ. Và họ chỉ...Và không thể làm cho Nó thấm vào, anh em thấy đấy. Và hãy xem họ; họ đang trông đợi một lần, chỉ một chỗ sơ hở thôi. Đó là tất cả những gì họ muốn.

²³⁴ Chính là điều mà, nếu nó không xảy ra nhờ ân điển của Đức Chúa Trời, tất cả những kẻ hờ của tôi sẽ bị phơi bày, nếu tôi có. Hiểu không? Chính là ơn của Đức Chúa Trời, vì không có một kẻ hờ nào trong Lời của Chúa; chỉ Phúc âm ngay thẳng. Tôi luôn nói, bất luận ai, nếu các anh em thấy tôi giảng hay làm điều gì mà không đúng với Lời của Đức Chúa Trời, anh em hãy đến nói với tôi. Đây là điều mà che đậy những kẻ hờ mà anh em đang cố tìm. Hãy để mắt vào Đây, và anh em sẽ thấy không một kẻ hờ nào, vì không có kẻ hờ.

²³⁵ Bây giờ nhớ rằng, Giu-đa nghĩ mình tìm được một điều. Cũng như người đàn ông kia nghĩ mình đã tìm một kẻ hờ. Nhiều lần, họ nghĩ là họ tìm thấy nó, nhưng điều đó chứng minh rằng không có một kẻ hờ nào cả. Đó là những kẻ giả tin, những kẻ đạo đức giả. Họ chỉ căn cứ vào chín mươi lăm phần trăm Lời, Ê-va cũng vậy, nhưng dù, chín mươi chín phẩy chín đi nữa; nhưng chỉ thiếu hụt một phần trăm đó thôi cũng đủ để gây nên cái chết và sự đau thương.

²³⁶ Đó là một điều mà kết tội tổ chức và các thứ, vì họ không nắm lấy toàn bộ Lời của Đức Chúa Trời. Đó là những tín đồ tin giả hình. Chúng ta thấy điều đó luôn luôn xảy ra, nhưng họ từ chối Lời chân thật, được chứng thực. Những điều này luôn luôn xảy ra trong mỗi thế hệ. Chúng ta thấy chúng khi theo dõi mọi việc họ làm, và cũng rất sùng đạo.

²³⁷ Bây giờ, tôi sẽ kết thúc ngay bây giờ, vì tôi đã làm mất thêm nửa giờ.

²³⁸ Chúa Jêsus, chúng ta thấy rằng Ngài đã cảnh báo chúng ta hãy chống lại trong những ngày sau rốt này và những hạng người này, vì họ rất giống như người chân thật, mà họ sẽ hoàn

toàn lừa dối chính những người được Chọn. Đó là gì? Đó là những Giu-đa, những—những người mà đi theo xa xa. Hãy nhìn xem, họ—họ thậm chí có thể kêu khóc, la hét, tuyên bố đuổi quỷ, làm mọi thứ, và rồi quay lại chối bỏ Lời. Chính xác. Họ có hình thức tin kính. Họ—họ—họ hầu như...

²³⁹ Hãy xem Giu-đa đến từ đâu. Linh của Giu-đa leo vào trong việc bày tỏ Phúc âm, lên đến chỗ của Ngũ tuần. Nhưng khi đến lúc cho việc làm báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ, và những điều khác nảy đi với phép báp-têm bằng Chúa Thánh Linh, thì ông bỏ đi ra ngoài. Ông biểu hiện qua thái độ của mình. Và linh đó có thể sống ở trong những giáo phái kia cho đến khi nó tìm đến đúng với Lễ thật đó, rồi nó dừng lại, giống như linh ở trên họ, báo trước họ đến; giống như Giảng báo trước sự đến của Chúa Jêsus.

“Vậy thì anh nói ‘Chúa Jêsus phán họ sẽ rất gần gũi.’”

²⁴⁰ Bây giờ, “những người được Chọn,” đó là hạng người có tên được chép vào Sách, từ buổi ban sơ, của Sự Sống, mà tin, hay lập nền thế gian, tin vào mọi Lời của Sự Sống. Đó là người được Chọn.

²⁴¹ Bây giờ hãy xem những con người này. Này, tôi nói điều này với sự kính trọng và lòng tôn kính, với tình yêu tin kính; nếu không, thì tôi—tôi—tôi—tôi cần kêu gọi tin nhận, chính tôi. Để ý, Chúa Jêsus phán chúng sẽ đổ dành chính những người được Chọn. Vậy thì, đó sẽ không phải là Giám Lý, cũng không phải là Báp-tít; chúng ta biết họ là kẻ chẳng tin, từ ban đầu. Nhưng, đó là tổ chức Ngũ Tuần đã hình thành nên giáo phái ấy, vạch ra những đường lối của họ, không có Lời; và vạch ra một đường lối riêng cho giáo phái của chính họ, và gạt bỏ Lời ra ngoài. Họ sẽ lừa dối chính những người được Chọn, rất giống nhau hoàn toàn! Nói, “Họ kêu khóc. Họ la lớn tiếng. Họ nhảy lên nhảy xuống. Họ tuyên bố những buổi nhóm chữa lành.” Giu-đa cũng làm vậy, và những người còn lại cũng vậy. Khi họ đi ra, thì trở về với sự vui mừng và mọi thứ, và thậm chí tên của họ đã được biên vào Sách Sự Sống của Chiên Con.

²⁴² Nhưng, nên nhớ, Nàng Dâu không—không—không đến trong nhóm đó. Nàng đi vào sự Cất lên.

243 Ở sự Phán xét, sự xét xử được thiết lập, “Và những quyển sách đó được mở ra, kẻ ác; và Sách khác, là Sách Sự Sống, được mở ra,” và có Nàng Dâu ở đó để xét đoán nó. Hiểu không? Hiểu không? “Quyển Sách khác được mở ra, là Sách Sự Sống.” Tại đó chiên được để một bên, và dê được để ra một bên. Xem đây, những người đã chết xưa kia, không bao giờ có cơ hội, họ sẽ là những người được tách ra.

244 Nhưng bây giờ chú ý, “đỗ dành” chính những người được Chọn, hãy xem nhóm đó. Đó là nhóm làm đúng theo, “Vâng, hỡi anh em. Halêlugia! Vâng. Tôn vinh Đức Chúa Trời!” Và xét lại lòng mình thì các bạn sẽ thấy những gì họ đang làm cho các bạn; đem các bạn vào giáo hội (tại sao?) để hình thành nên một đám đông, để họ moi rút từng chút tiền bạc mà họ có thể rút. Các bạn nghĩ tôi không biết việc đó chẳng? Họ có thể không nghĩ là tôi biết điều đó, nhưng tôi biết.

245 Chúa Jêsus đã biết, ngay từ đầu, ai là kẻ lừa dối. Hiểu không? Hiểu không? Nhưng Ngài đã làm gì? Ngài cứ chờ đợi cho đến thời điểm đó. Đó là điều chúng ta phải luôn luôn làm, chờ cho đến thời điểm đó. Đừng bị lay động. Hãy chờ cho đến giờ phút đó.

246 Có một...hình thức, và đi theo nhóm đó, là một nhóm chuyên phỉnh gạt. Hãy xem kẻ lừa dối đó, nhóm đó ở đây; không phải—không phải tín đồ thật, cũng không phải thuộc nhóm chẳng tin, nhưng đó chính là nhóm giả tin. Ôi, chao ôi! Họ đang làm gì? Họ cứ bám theo cho tới khi họ nghĩ họ có thể tìm ra một điều gì đó, moi rút từng xu ra khỏi dân sự, đấy, và rồi dồn lại thành những tổ chức to lớn này; cái mà anh em hoàn toàn chống lại, và họ biết điều đó. Đấy, họ biết điều đó.

247 Không quan trọng những gì anh em nói. Họ luôn cảnh báo đối với người của họ trước khi anh em đến, “Đừng nghe Điều đó.”

248 Một người đàn ông, với sự trơ tráo đứng đó ở Ohio, ngay khi Anh Kidd được chữa lành, bước ra trên bục giảng, và nói rằng, “Này, Anh Branham là một tiên tri, không nghi ngờ chút nào, khi anh ấy ở dưới sự xúc dầu. Nhưng này,” nói tiếp, “khi sự xúc dầu đã lìa khỏi anh ấy rồi,” nói, “quý vị đừng tin sự Giảng dạy của anh ấy, bởi vì Nó sai.”

249 Và ông ta không biết, rằng tôi đang ngồi trong phòng, Chúa đã bày tỏ cho tôi điều đó. Và tôi bước ngay xuống đó. Và nhiều anh em đã có mặt tại đây. Tôi nói, “Tại sao một người lại nói một điều như thế, trong khi Lời...” Nào, thấy đó, tôi chưa bao giờ tự xưng mình là tiên tri; chính là ông ta đã nói điều đó.

250 Và nhà tiên tri, từ *tiên tri*, nghĩa là “người trông thấy,” Cựu Ước....Bây giờ, bản dịch tiếng Anh của *tiên tri* có nghĩa là “thầy giảng.” Nhưng trong Cựu Ước *người trông thấy* là người có “sự thông giải Thiêng liêng về Lời,” và đã được chứng minh bằng Lời đến với người và thấy trước điều đó. Đó là điều mà...

251 Và một người nói rằng một người là tiên tri, và rồi lại nói sự Giảng dạy của người đó là sai trật à? Nếu đó không phải là một kế hoạch để kiếm tiền, thì là gì? Giờ đã gần rồi khi điều đó sẽ được phơi bày ra trước mắt. Đúng thế. Nhưng đó là loại người mà, mà giả tin, vỗ vào lưng các bạn, gọi bạn là “anh em,” giống như Giu-đa. Nhưng, nên nhớ, Ngài đã biết từ ban đầu. Ngài vẫn biết. Vâng, thưa các bạn.

252 Nên nhớ, tất cả những người đang nghe trong cuốn băng này, cũng vậy, điều đó đúng, các bạn đang là một trong những hạng người ấy. Điều đó hoàn toàn đúng. Bây giờ chúng ta sẽ đi đến kết luận. Mỗi người có mặt ở đây, hiện tại, mọi người nghe cuốn băng này; và cho dù ngày nào đó tôi phải lìa khỏi cõi đời này, thì những cuốn băng này vẫn sống. Đúng thế. Hiểu không? Và các bạn là một trong những hạng người đó. Các bạn phải là một trong số đó. Điều đó chính xác. Các bạn không thể thoát khỏi điều đó. Các bạn là một trong những hạng tín đồ này.

253 Vậy thì điều gì nào? Tự xác minh mình bằng một nhân vật Kinh Thánh mà bạn tin, bạn tin vào Lời ở chỗ nào khi Nó được chứng thực, như tôi đã chứng minh Nó cho các bạn thấy tối nay, rằng đó là Lời được chứng thực luôn luôn, luôn luôn ngược lại với niềm tin phổ thông.

254 Nếu như các bạn được sống trong thời của Nô-ê, vậy thì tôi xin hỏi, bạn sẽ ở bên nào, phía giáo hội hay về phía Nô-ê, là nhà tiên tri? Hiểu không?

²⁵⁵ Nếu các bạn ở trong thời Môi-se, liệu các bạn có tin vào sứ điệp của Môi-se sau khi Nó được chứng minh và chứng thực bởi Đức Chúa Trời không? Nhưng các bạn có cùng đi với Cô-rê và Đa-than, và bọn họ, mà nói rằng, “Ông không phải là người thánh duy nhất. Những người khác cũng có thể làm những việc này mà ông làm vậy” không? Hiểu không? Bạn phải là một trong ba hạng người đó, và bạn là hạng người đó, tối nay.

²⁵⁶ Hoặc các bạn sẽ ở cùng Đa-ni-ên, hay là với giáo hội đã có ở triều đại Nê-bu-cát-nết-sa? Hiểu không? Bạn sẽ đứng ngoài, hay là bạn cùng ngồi xuống ở bữa tiệc linh đình được vua ban thưởng, cho các—các quần thần kia?

²⁵⁷ Bạn sẽ ở với Ê-li, người đứng một mình, bị gọi là, “một lão già lập dị, một người mất trí,” và đứng trên đỉnh đồi, và đầu ông chiếu sáng dưới mặt trời, với một cây gậy cong queo trong tay, chim quạ nuôi ông, ừ-m, người lập dị nào đó không? Hay bạn sẽ đứng với các thầy tế lễ và tất cả bọn họ dưới đó với Giê-sa-bên, và những phụ nữ ăn mặc hiện đại ấy? Còn Ê-li đứng đó, ra sức quở trách họ, như có thể được! Bạn sẽ dẫn vợ mình đến vùng nào đây? Cứ suy nghĩ. Cứ hình dung chính mình đêm nay.

²⁵⁸ Trong thời Chúa Jê-sus, anh em sẽ ở về phía Chàng Trai này chẳng có một bằng cấp nào không? Ngài không gia nhập một giáo phái nào. Họ nói, “Anh đến từ trường nào? Chúng tôi không có tên Anh nằm trong hồ sơ của chúng tôi ở đây. Làm thế nào Anh có được sự khôn ngoan này? Làm sao Anh học được nếu chúng tôi không dạy những điều này cho Anh? Anh đã qua trường lớp nào? Anh là tín đồ Giám Lý, Trưởng Lão, hay Báp-tít?” Ngài không thuộc giáo hội nào cả. [Một anh em nói, “Đã có Lời.”—Bt.] Đúng thế. Ngài là Lời. Điều đó hoàn toàn đúng, thưa anh em. Anh em...

²⁵⁹ Hay là anh em sẽ đứng cùng phe với người Pha-ri-si thuộc niềm tin hiện đại của thầy tế lễ khiêm nhường thời xưa mà dường như rất cao trọng và đẹp đẽ, và những tổ chức được thiết lập từ Giáo hội nghị Nicaea, hoặc từ thời Luther đã tổ chức nó? Hay bạn—bạn sẽ ở trong nhóm nào? Bạn sẽ ở...Bạn sẽ ở với nhóm nào? Bạn có đứng vững với Lời khi bạn thấy Nó được chứng thực và chứng minh cho bạn, Nó là Sứ điệp thời đại, hay là

bạn sẽ đứng về phía giáo hội? Bây giờ cứ hình dung chính mình đêm nay.

²⁶⁰ Bạn sẽ ở đó với những sứ đồ, khi họ thấy Chúa Jêsus và tất cả sự mầu nhiệm này, khi Ngài dạy dỗ những người giảng đạo, và phán, “Các ngươi là một ổ rắn” không? Họ thật thà, là những thầy giảng đạo lâu năm đã nghiên cứu Lời. Ngài phán, “Các ngươi không gì hơn một ổ trộm cướp, và các ngươi—các ngươi giống như chứa đầy xương người chết bên trong. Các ngươi chẳng khác gì mồ mả tô trắng.” Hiểu không? “Các ngươi là dòng dõi rắn lục.” Bạn cùng đứng với Anh Chàng nóng nảy như thế không, Người mà đứng đó quở trách và phá đổ? Phán, “Ai trong các ngươi có thể buộc tội Ta? Nếu Ta không làm theo những gì Cha đã phán...”

²⁶¹ Họ nói, “Đừng nghe làm chi. Gã đó bị tà linh nhập vào Hắc. Hắc bị điên. Hắc bị khủng rồi. Hắc bị—Hắc bị linh của ác quỷ ở trên Hắc. Thấy không? Vậy thì, thì...làm sao Hắc làm thế, Hắc, đó là một linh thầy bói nhập vào Hắc. Các ngươi nói, Hắc là gì? Mẹ Hắc sinh Hắc ra trước khi bà ta và chồng bà kết hôn. Hiểu không? Hiểu không? Hắc học trường nào ra vậy? Chúng ta thậm chí không tìm thấy hồ sơ của Hắc đi học ở trường trung học.”

²⁶² Và tuy nhiên lúc Ngài được mười hai tuổi, Ngài làm cho các thầy tế lễ sửng sốt và ngạc nhiên, với Lời của Đức Chúa Trời. Hiểu không? Ngài xuất thân từ trường nào? Trường ở Trên. Hiểu không? “Khi các ngươi thấy Con Người được cất lên chốn mà vốn trước đây Ngài đã ở.” Đấy, đó là trường của Ngài.

²⁶³ Nhưng các bạn sẽ đứng với các sứ đồ, với một Người như thế, khi sự đối đầu đến không?

²⁶⁴ Hay là các bạn thật sự bỏ đi ra với bảy mươi môn đồ kia, và nói, “Ồ, chúng tôi sẽ trở về với giáo hội của chúng tôi nếu đó là cách Thầy sẽ giảng dạy, nói rằng, Thầy, là ‘Con Người’? Vì, rốt cuộc, Thầy là ai? Thầy là gì? Một con người giống như tôi, tôi cùng ăn với Thầy, và cố nói Thầy là điều gì đó. Tôi theo dõi Thầy. Tôi đã thấy sự yếu đuối của Thầy. Tôi đã thấy Thầy khóc. Tôi đã thấy Thầy làm việc này, việc kia, hay việc nọ. Tôi thấy Thầy đi vào đồng vắng với chúng tôi, và mọi việc khác giống như vậy, và Thầy chỉ là một người. Mà nói là Thầy từ Thiên đàng xuống. Điều đó quá

mức chịu đựng với tôi.” Các bạn có bước đi với họ không? Hay các bạn sẽ bước ra với bảy mươi môn đồ? Hay các bạn sẽ bước đi tiếp với các sứ đồ thật và Đấng Christ?

²⁶⁵ Khi Thánh Martin cố giữ phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ, trong giáo hội, khi ông vẫn cố giữ các dấu kỳ phép lạ cùng các thứ, và giáo hội Công giáo đã kết tội con người này và không muốn thừa nhận ông chút nào, và đuổi ông ra khỏi giáo hội, các bạn sẽ nhận lấy địa vị với giáo điều Công giáo không, hay các bạn đứng về phía Thánh Martin? Khi ông phủ nhận đặt tất cả các loại hình tượng này của—của người chết, thờ phượng chúng, thờ hình tượng, vân vân, khi ông từ chối giáo điều là cái được thêm vào, ông nói, “Hãy để Lời là Lễ thật!” Và Đức Chúa Trời chứng thực ông bằng những dấu kỳ phép lạ lớn, và những gì Ngài báo trước đã xảy ra. Và mọi sự mà ông đã làm, ông bước đi trong Thánh Linh của Đức Chúa Trời và chứng minh nó, mà không một thầy tế lễ hay một ai khác có thể làm được. Các bạn sẽ đứng về phía ông và đi với Thánh Martin, hay các bạn sẽ đi với giáo điều Công giáo?

²⁶⁶ Bây giờ Lời, bây giờ Lời của Đức Chúa Trời hay giáo điều giáo hội, thì ở trước mặt bạn. Bạn có thể tin nhận, chấp nhận những gì thuộc về giáo điều của giáo hội, hay bạn nhận lấy những gì Lời phán?

²⁶⁷ Hãy nhớ, trong mọi thời đại đã có như hiện có ngay bây giờ. Luôn luôn có một niềm tin phổ thông giữa dân chúng, và nó luôn có một chút gì đó ngược với Lời chân thật. Nên nhớ, đừng bao giờ từ chối Lời đó. Ồ, không. Những kẻ nghịch lại Đấng Christ không chối bỏ Lời. Chắc chắn không. Anh ta nói anh ta tin Nó, nhưng không phải là tất cả của Lời đó như Nó đã được chép ở đây. Hiểu không? Hiểu không?

²⁶⁸ Quỷ Sa-tan đã nói với Ê-va. Ê-va tin tất cả Lời chỉ trừ một chút xiu mà nó nói với bà. Họ tin tất cả Lời ngoại trừ một chút xiu. Có lẽ là, “đi tới ao,” có thể là điều gì khác. Các bạn phải nhận Nó, từng chút, đúng như Nó có Ở Đây, đây, chỉ bởi cách Nó đã nói Ở Đây. Có lẽ khiến bạn làm một số việc đầu tiên trở lại, nhưng nó thật sự là những gì Lời đã nói. Đây là trò lừa của

Sa-tan từ khi nó làm điều đó với Ê-va lần đầu tiên, chỉ không tin một chút xíu Lời.

269 Và, luôn chia ra thành ba hạng người này, Lời phân chia những người này. Trong mỗi thời đại đã là cách đó. Mỗi thời đại đã từng có, nó đã là cách ấy, khi Chúa ban đến điều gì đó tỏ bày trước mắt và nhận diện rõ ràng Nó, Lời Ngài.

270 Thế thì có những người kia đi theo, tuyên bố mình là tín đồ, và họ đấy. Có những người mà sẽ không quay lui. Họ tin vào Lời. Chẳng nào anh em còn ở lại sống trong Lời, họ tin Nó.

271 Nhưng khi Nó đi ngược lại một chút, cho dù Đức Chúa Trời bày tỏ Nó nhiều đến bao nhiêu đi nữa với những gì họ tin, thì họ nói, “Ồ, tôi—tôi—tôi không biết về *Điều đó*.” Đó là những người không tin.

272 Hay bạn đi theo chỉ để thấy cho đến khi bạn có cơ hội để nói rằng, “Ừ-m, đây rồi!” Một Giu-đa vỗ lưng một người nào đó, như ông ta đã làm. “Tôi biết sớm muộn gì, nó cũng lộ ra. Đây rồi!” Đó là kẻ giả tin. Mỗi, mỗi một chút của nó, chúng ta tìm thấy điều đó trong Kinh Thánh.

273 Có lần một cậu bé, ở dưới Kentucky đây, được lớn lên trong vùng núi, nó—nó chưa từng ở gần những nơi có tấm gương soi. Họ có một miếng nhỏ dính trên cây, nhưng nó chưa hề nhìn thấy chính mình. Nó đi đến Louisville ở đây, được kể lại, nó đến ở lại với người dì ruột. Và bà đang ở một trong những ngôi nhà đẹp, một ngôi nhà kiểu cổ. Khi họ bước vào một trong các—các phòng ngủ có một—một cánh cửa ra vào đặt tấm gương soi trên đó, từ trên xuống dưới cánh cửa ra vào. Hiểu không?

274 Và khi cậu bé bắt đầu chạy qua ngôi nhà, cậu dừng lại. Cậu bé Johnny đã nhìn thấy bé Johnny. Hiểu không? Và cậu bé gỡ đầu, và bé Johnny trong gương cũng gỡ đầu. Cậu bé cười, và bé Johnny trong gương cũng cười. Cậu bé nhảy lên nhảy xuống, thì bé Johnny trong gương cũng nhảy lên nhảy xuống. Hiểu không? Cậu bé đi tới thật gần. Cậu nghĩ đó là một cậu bé khác mà mình có thể chơi với, vì vậy cậu bước đến. Lập tức, cậu bị va vào tấm gương. Cậu quay lại, và cha mẹ đang nhìn cậu. Cậu bé nói, “Mẹ ơi, đó chính là con.”

275 Vậy thì nhìn vào *Đây*, và kẻ nào là anh em? Ủ-m. Ủ-m. Kẻ nào trong những bé Johnny này bạn đang giả mạo? Người nào là bạn, các bạn hiểu không? Các bạn là một trong chúng.

276 Đó là một trong trường hợp ấy, cái lỗi đó sẽ quay lại, cái lỗi đầu tiên cậu bé đã thấy, mà anh em gọi là vết nhơ. Hiểu không?

277 Kiểm tra bằng Lời xem thử nó có đúng không, nếu Lời chứng minh tất cả những điều này. Đấy, chứng minh mọi điều bằng Lời. Chúa Jêsus phán vậy. Vâng, thưa anh em. “Điều gì tốt thì hãy giữ lấy.” Đó chính là điều Ngài đã phán.

278 Bây giờ hãy nhìn vào tấm gương Lời của Đức Chúa Trời, trong những thời đại khác, và xem thử bạn đang thuộc nhóm nào trong ba nhóm này. Nào cứ nghĩ xem, nếu anh em sống trong thời Nô-ê, nếu anh em sống trong thời Môi-se, nếu anh em sống trong thời đại Chúa Jêsus, hoặc một trong trong những thời đó, bất kể là thời đại nào, cứ nghĩ xem mình thuộc trong nhóm nào. Hãy suy nghĩ điều đó tối nay.

279 Rồi thì, hiện tại của bạn. Nào, hãy suy nghĩ bây giờ. Điều này thật sâu sắc. Và đừng bỏ qua điều đó. Tình trạng hiện tại của bạn bây giờ chứng tỏ bạn đang thuộc trong nhóm nào. Bây giờ, các bạn hãy tự xét lấy lòng mình, chứng minh bạn thuộc hạng người nào.

280 Đức cha, mục sư truyền đạo, quý vị sẽ ở với nhóm nào khi Chúa Jêsus tuyên bố điều mà khó tin đến như vậy? Nhóm gì? Nhóm gì? Sau khi Ngài hoàn toàn được chứng nhận rằng Ngài là Lời, đấng, và tuy nhiên, lời tuyên bố đó, quý vị chưa bao giờ nghe bất cứ điều nào như thế, “Con Người, các người sẽ nói gì nếu Ngài được cất lên Thiên đàng vốn là nơi Ngài ở?”

281 Và bạn nói rằng, “Ồ, tôi biết Ngài được sinh ra tại đâu. Tôi biết cha Ngài, tôi biết mẹ Ngài, và ở đây Ngài nói Ngài sẽ được cất lên nơi Ngài vốn ở.” Đó là điều khó tin quá cho quý vị, phải không, thưa quý vị? Ủ-m. Hơi khó tin một chút với quý vị, không chấp nhận được Điều đó. Có lẽ ngày hôm nay cũng vậy. Thế thì hãy nhìn vào tấm gương Lời của Đức Chúa Trời và thấy được bạn đang đứng ở đâu.Ồ, một kẻ lừa dối của con người, các bạn đừng bao giờ làm thế.

²⁸² Nhìn xem, bạn thuộc một trong những hạng người này. Trong thực trạng hiện nay của bạn ngay lúc này, tình trạng tâm linh hiện nay, mà, các bạn ở đây trong cử tọa có thể thấy được này, và các bạn mà sẽ nghe cuốn băng này trong hội chúng không thấy được, thực trạng tâm linh của bạn sau khi nghe cuốn băng này, chứng minh cho bạn thấy rõ mình nằm trong lớp người nào. Nó nói chính xác cho bạn biết mình ở đâu, bạn có phải là người tin vào Lời và sẽ ở lại sống với Nó, hay là bạn bỏ ra ngoài, hay bạn tắt cuốn băng đó. Hả? Điều đó nói cho biết những gì bạn đã làm. Bạn không muốn nghe Nó, và tắt Nó đi, rồi nói, “Tôi không muốn nghe Điều đó,” đó, đó là kẻ chẳng tin ấy. Xem đây, bạn sẽ không dừng lại để kiểm tra và xem thử liệu đó có phải là Lẽ thật hay không. Hiểu không? Hay là chỉ đi đông dài và cố tìm một lỗi nào đó với Nó để bắt bẻ, thế thì bạn cũng biết mình đang ở đâu. Nó nói cho bạn biết.

²⁸³ Xin Chúa giúp chúng ta tin Lời đó và đứng vững trên Nó, và trung tín với Nó, và vâng theo Lời, vì có Ngài là Lời. Các bạn tin điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

Xin chúng ta, chúng ta hãy cầu nguyện.

²⁸⁴ Lạy Cha Thiên thượng Kính yêu, thật khó cho chúng con, nhiều lần, để nói những điều này, và biết rằng có lẽ hàng vạn người sẽ nghe bài giảng này qua băng ghi âm, khi chúng đi ra khắp đất nước và khắp thế giới. Nhưng, Chúa Yêu dấu ôi, nó đúng, nó rất đúng. Con cầu xin, Chúa ôi, trước hết xin thanh tẩy lòng con. Ôi Chúa, xin thử nghiệm con, xin thử thách con.

²⁸⁵ Xin đoái xem con, Chúa ôi. Con yếu đuối. Con—con—con... Con—con mệt nhọc. Con—con kiệt sức. Cổ họng con đang khô cháy. Môi—môi—môi con như bị—bị—bị—bị giống như, nứt nẻ. Và, và thân thể con mòn mỏi, con đang già đi. Và—và sẽ không còn nhiều thời giờ nữa, Chúa ôi, có lẽ, không còn quá nhiều lần mặt trời quay vòng nữa, cho đến khi—cho đến khi con sẽ—con sẽ chết.

²⁸⁶ Và giờ này xin tra xét lòng con, bây giờ, Cha ôi. Và nếu—nếu có điều gì đó con đang làm sai, mà không biết, xin Chúa—Chúa cứ tỏ cho con thấy, Chúa ôi. Xin Chúa, Chúa tỏ cho con thấy. Con, con sẵn sàng làm nó cho đúng.

287 Con nhìn lại chính mình ở đó trong tấm gương Lời của Đức Chúa Trời. Con đang đứng ở đâu? Con có nhìn thấy hình ảnh mình phản chiếu Chúa Jêsus Christ không? Đó có phải là người con nhìn thấy trong gương không? Con có thấy một trong những tín đồ trong thời Cựu Ước, hay những tín đồ thật của Tân Ước không? Con thấy một tín đồ giả hình chẳng? Con có thấy chính mình như một kẻ không tin không muốn đứng và nghe Lời, thay vì đó nhận lấy ý tưởng giáo hội không? Con có thấy mình đang đi lòng vòng, cố tìm một kẻ hở nhỏ không?

288 Chúa ôi, nếu là vậy, cứ—cứ tẩy sạch con, Chúa ôi. Xin cho lòng con được trong sạch và tinh khiết. Bởi vì, đây là đời sống con, Chúa ôi, con...Ấy là, con muốn sống đúng. Con không muốn làm điều đó nửa chừng, nếu thật sự có một cách để nó thật sự được làm. Con, con muốn nó được thích hợp hoàn toàn, Cha ôi. Không những thế thôi, nhưng mà con sẽ hướng dẫn những người đàn ông đi lầm đường lạc lối, và những phụ nữ sai trật, và những con người mà con yêu mến, và yêu mến con; thế thì, con có thể sai.

289 Và, Cha ôi, nếu có điều gì, con nghĩ ước gì đêm nay giáo hội nào đó đúng; hay Hội đồng Giáo hội đúng, ước gì đa số họ đều đúng; lạy Chúa là Đức Chúa Trời, xin giúp đỡ con đủ để là con người, và đủ để là một Cơ-đốc nhân, để thừa nhận sự sai lầm của mình và đứng ở đây và sai những người lầm lạc này đến nơi mà con nghĩ rằng sẽ đúng. Xin thanh tẩy con. Hãy cho con nhìn và thấy. Nhưng khi những điều đó xảy đến, lạy Chúa, như con có thể thấy, lại có những hình thức khác chối bỏ Lời; anh em có thể nói Lời đó cho họ, và tuy nhiên họ nói rằng, “Ồ, Điều đó không có gì quan trọng. Nó...Đức Chúa Trời không trông đợi Điều đó lúc này.”

290 Lạy Chúa, con tin rằng Ngài là Chúa Jêsus không hề thay đổi. Ngài cũng là Đức Chúa Trời như Ngài từng có. Ngài vẫn là Đức Chúa Trời, và Ngài không thay đổi. Con tin rằng Kinh Thánh này là Lời Ngài, và con tin rằng Chúa và Lời Ngài thì giống nhau.

291 Và con cầu xin, Chúa ôi, để Chúa sẽ ban cho chúng con Thánh Linh của Ngài, làm sống lại Lời, ban cho chúng con Quyền năng sống lại; hầu cho, một ngày nào đó khi cuộc sống này qua đi, và Ngài đã xong việc với chúng con, để chúng con sẽ được sống lại

và được cất lên Trời nơi mà chúng con đã ở, trong ý tưởng Ngài, trước khi sáng thế. Lạy Chúa, xin nhậm lời.

²⁹² Xin tha thứ tội lỗi cho chúng con, Cha ôi. Nếu có ông bà nào ở đây, đang đứng trong hạng người khác, không phải là những tín đồ thật ở trong Lời, lạy Chúa, xin rửa sạch tấm lòng họ. Nếu có người nào đang nghe bằng ghi âm này, hoặc sẽ nghe, con cầu xin sự tẩy sạch lòng họ, để Chúa thanh tẩy họ, Chúa ôi. Con—con không muốn nhìn thấy họ bị hư mất. Lạy Chúa, con cầu nguyện để Ngài sẽ—Ngài sẽ giúp đỡ chúng con hiểu được rằng một người sai thì sẽ không—sẽ không làm cho đúng người sai khác. Chỉ có một con đường duy nhất để được điều đó, đó là làm cho cả hai người sai phạm kia ra khỏi con đường đó, và trở nên đúng. Và con cầu xin, Cha ôi, xin Cha ban điều đó cho chúng con, qua Chúa Jêsus Christ là Chúa chúng con.

²⁹³ Với đầu chúng ta cúi xuống, lòng chúng ta cúi xuống, giờ này tôi muốn các bạn dừng lại chỉ vài phút.

²⁹⁴ Khi tôi thấy khả tượng về địa ngục, khi là một—khi là một cậu bé, những sự khủng khiếp của nó. Thế thì, có lẽ tôi sai trong điều này. Đó có thể chỉ là một linh cảm. Có lẽ thế. Tôi không biết. Dường như tôi đã ở nơi nào đó. Nó rất tự nhiên.

Thế rồi, cách đây không lâu, khi tôi thấy những chốn của người được phước.

²⁹⁵ Khi tôi ở trong những chốn của người hư mất, tôi thét lên, “Ôi Chúa, đừng bao giờ để một người nào đến đây!” Các bạn không thể, không có lưỡi nào tả xiết nó khủng khiếp dường nào. Tôi không có cách nào kể cho các bạn được. Nếu các bạn tin rằng có một địa ngục đầy lửa đang cháy, đầy lửa và lưu huỳnh, đó sẽ là một—một đồng cỏ xanh tươi mát so với cảnh tượng kinh khủng của tình trạng hư mất, và người đau khổ mà—mà hiệp lại trong chốn đó.

²⁹⁶ Và nếu tôi cố gắng nói với các bạn về những điều vượt quá phạm vi hiểu biết của con người, tôi vẫn không thể tả nổi nơi phước hạnh ấy, thật bình an biết bao! Không hề có sự chết, không bao giờ già yếu, không bao giờ đau ốm; luôn luôn trẻ trung, luôn luôn khoẻ mạnh, và không bao giờ chết; đó là Sự sống Vĩnh hằng,

ở trong phước hạnh của tuổi thanh xuân, và không có tội lỗi hay sự gì khác! Ồ, không có cách nào để tả...tả xiết, mô tả điều đó.

²⁹⁷ Ngay cả Thánh Phao-lô, ông nói, “Ấy là sự mắt chưa thấy, tai chưa nghe, và lòng người chưa nghĩ đến,” thậm chí bạn không thể hiểu được nó; không có cách nào giải thích nó, “nhưng Đức Chúa Trời, đã sẵn sẵn, điều ấy cho những người yêu mến Ngài.”

²⁹⁸ Và bây giờ, như điều này là chắc chắn thật, cả những người ở đây và những thánh giả không có mặt ở đây, đêm nay, chúng ta thử hình dung mình thuộc một trong những lớp người này. Chúng ta là những người tín đồ chân thật...Hãy kiểm nghiệm điều đó bằng Lời. Nếu Lời phán điều gì chắc chắn, và hội chúng lại nói điều gì khác đi, thì các bạn nhận lấy điều gì? Hãy nhìn vào tấm gương của Lời Đức Chúa Trời và thấy mình đang ở trong hạng người nào. Và nếu như bạn, không có mặt tối nay, cả ở đây và trong hội chúng không thấy được, nếu bạn không có mặt, nếu các bạn không ở trong các hạng tín đồ thật đó, thì tôi có thể chỉ dâng một lời cầu nguyện cho các bạn bây giờ, để bạn sẽ vào trong hạng người tin đó chứ?

²⁹⁹ Và các bạn sẽ làm theo như vậy, bởi Lời Đức Chúa Trời; bằng sự cúi đầu, cúi cả lòng mình, nhắm mắt lại, và ở trước mặt Chúa chứ? Đôi khi nhiều người hầu như hơi sợ một chút, các bạn biết đấy, để đưa tay lên, họ sợ người chung quanh...Mà, họ không nên làm như vậy, nhưng họ—họ muốn đứng dậy, và nói, “Tôi, tôi sai. Tôi sai rồi.”

³⁰⁰ “Người—người nào che giấu tội lỗi mình sẽ không được thịnh vượng, nhưng ai sẽ xưng tội lỗi mình ra thì sẽ được thương xót.” Hiểu không? *Tội lỗi* là gì? “Không tin,” không tin vào (cái gì?) Lời Chúa.

³⁰¹ Bây giờ, nếu các bạn không thuộc trong lớp đó, và có những điều mà—điều mà các bạn thấy trong Kinh Thánh thật đơn giản...trong—trong của bạn...theo—theo của bạn—tri thức của bạn, bạn—bạn không thể nhìn thấy được điều đó. Bạn chỉ...Bạn biết Kinh Thánh nói vậy, nhưng bạn chỉ...Bạn không thể hiểu được nó, và tuy nhiên bạn muốn biết. Bạn nói, “Chúa ôi, xin cho con có sự hiểu biết. Con sẽ vâng phục Ngài.”

³⁰² Bạn sẽ đưa tay lên, và nói, “Hãy nhớ đến tôi khi chúng ta cầu nguyện” chứ? Xin Chúa ban phước cho bạn. Xin Chúa ban phước cho các bạn. Tốt lắm. Hiểu không?

³⁰³ Thật sự chỉ nghĩ về điều đó, “Có điều gì đó trong Kinh Thánh mà tôi—tôi thật sự—tôi thật sự không biết? Tôi—tôi—tôi—tôi sợ rằng tôi sẽ tìm thấy chính mình đang ở một trong những nhóm người khác. Có lẽ tôi tìm thấy mình trong bảy mươi môn đồ, mà tôi...Thật sự có những việc nào đó mà tôi...Thật khó cho tôi hiểu được cách mà—mà Đức Chúa Trời sẽ làm những việc này thế nào, cách Ngài có thể là, cách mà Chúa Jêsus có thể giống như vậy, cách—cách những điều này thế nào. Tôi—tôi không thể hiểu Nó. Tôi muốn hiểu được Nó. Tôi—tôi muốn tin Nó. Và, lạy Chúa, xin giúp cho sự không tin của tôi. Tôi—tôi muốn là một phần của Nó. Tôi muốn là người dự phần của Lời. Tôi muốn Nó ở trong tôi.”

³⁰⁴ “Ví bằng các người cứ ở trong Ta, và Lời Ta ở trong các người, hãy cầu xin mọi điều mình muốn.” Tin lành Giảng 15. Chúng ta biết điều đó là thật. Hãy xem, “Nếu các người cứ ở,” không phải ở trong và ở ngoài, ở trong và ở ngoài, nhưng, “nếu các người cứ ở trong Ta,” và Ngài là Lời, “và Lời cứ ở trong các người, thì hãy cầu xin mọi điều mình muốn và sẽ được ban cho điều đó. Người sẽ có điều đó.”

³⁰⁵ “Kẻ nào tin nhận những Lời Ta, và tin nơi Đấng đã sai Ta, thì đã vượt khỏi sự chết mà đến Sự Sống rồi.” Nhưng trước hết, bạn có thể nhận Lời đó không? Bạn có nhận lãnh Lời, hết thấy Lời, tất cả của Đấng Christ không? Đấng Christ là Lời được xúc dầu. Ngài là Lời, được xúc dầu.

³⁰⁶ *Đấng Christ* có nghĩa là “Đấng được xúc dầu,” Lời được xúc dầu dành cho thời đó, được bày tỏ, Đấng Cứu Thế, Đấng Cứu Chuộc. Đó là khi Ngài đến thế gian, và Ngài ở địa vị của một Người được xúc dầu.

³⁰⁷ Bây giờ chính là Chúa Thánh Linh trong những ngày sau rốt, chiếu ra Sự sáng lúc chiều tối, khôi phục lại Đức tin [Băng trống—Bt.] mà đã bị coi thường giày đạp, qua các giáo phái; lên án các giáo phái và trở lại với Đức tin ban đầu, với Đức tin Kinh Thánh nguyên thủy; Kinh Thánh ban đầu, tin mọi Lời của Nó, không

thêm vào nó và làm cho Nó nói *thế này* và nói *thế kia*. Chỉ nói Nó như cách Nó đã nói, và các bạn cần tin cách đó.

308 Có người nào chưa hề đưa tay, muốn đưa tay lên, và nói, “Lạy Chúa, xin nhớ đến tôi?”

309 Xin Chúa ban phước cho bà, thưa bà. Xin Chúa ban phước cho cô, thưa cô. Xin Chúa ban phước cho bạn, anh bạn. Tốt. Xin Chúa ban phước cho anh, anh chàng trẻ tuổi. Chúa ban phước cho chị, chị ơi. “Tôi cần Ngài. Tôi...” Chúa ban phước cho chị, chị ơi, phía bên phải tôi. Và ban phước cho chị, ở phía sau. “Tôi muốn...” Và xin Chúa ban phước cho anh, anh bạn trẻ. Và chị, chị ơi, ở trên đây. Anh, người anh em, trên phía này, xin Chúa ban phước cho anh. Xin Chúa ban phước cho anh, ở phía sau. “Xin nhớ đến tôi, Chúa ôi.”

310 Bây giờ nên nhớ, không phải các bạn đưa tay cho tôi; mà là đưa tay với Chúa. Ngay phía sau tôi, bây giờ, Chúa thấy tay của các bạn đưa lên. Thậm chí có khi tôi bỏ sót, nhưng Ngài nhìn thấy. Ngài biết rõ tấm lòng của các bạn. Ngài biết rõ từng nhịp đập của trái tim bạn. Ngài biết mục tiêu của bạn. Ngài biết hành động của bạn là gì với mục tiêu đó. Xin Chúa ban phước cho anh, thưa anh.

311 Người nào khác nói, “Tôi muốn tin mọi Lời.” Xin Chúa ban phước cho anh. Được rồi. Xin Chúa ban phước cho anh. “Xin giúp đỡ con, Chúa ôi, xin giúp con.” Chúa nhìn thấy tay của anh em. Vâng, thưa quý vị. Chính là điều đó. “Có những điều mà con—con không thể hiểu được. Con—con không muốn là người không tin. Dù con không hiểu chúng, con muốn tin điều đó, dù thế nào đi nữa. Con sẵn sàng nói, ‘Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, con đây. Con muốn tin. Xin giúp cho sự không tin của con, Chúa ôi.’” Xin Chúa ở cùng anh chị em. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Có nhiều, nhiều cánh tay giơ lên, và vẫn còn tiếp tục.

312 Các bạn nói, “Anh Branham, điều đó giúp tôi chứ?” Bạn thử đưa tay lên một lần, với một mục tiêu đúng đắn, chân thật, và thấy bạn cảm thấy thế nào về điều đó.

313 Bạn đã làm chứng rằng có một cái gì đó nhỏ bé trong đời sống bạn, bạn biết. Có một cái gì đó nhỏ bé, mà cho dù bạn không

muốn có nó ở đó, nhưng nó vẫn hiện hữu, dù sao đi nữa. Bạn tự hỏi điều đó làm sao có thể thực hiện được. “Và, Chúa ôi, xin đừng để con trở thành một Giu-đa. Xin ngăn cấm con đi theo trong một—trong một Sử điệp, mà con cố nghĩ rằng một ngày nào đó vết nhỏ nào đó sẽ phơi bày. Ôi Chúa, không phải con. Hãy cho con sống đúng với Lời Ngài. Chúa hiểu không? Hoặc có lẽ con có thể là một người không tin mà chỉ suy nghĩ một cách đơn giản, ‘Ồ, nếu—nếu...ồ, tại sao những người còn lại không nói như vậy?’ Chúa hiểu không? Con—con cũng không muốn như thế. Con muốn là tin đồ thật. Con muốn thế. Con thấy Lời của Đức Chúa Trời dành cho thời đại này. Con thấy Đức Chúa Trời ở trong Lời đó. Và, Chúa ôi, xin làm cho con thành một phần của Lời đó. Làm con thành một phần của Nó. Con là một phần của Nó.” Xin Chúa ban phước cho các bạn.

³¹⁴ Bây giờ chúng ta hãy cầu nguyện. Và mỗi người, các bạn cầu nguyện cho—cho chính mình, và tôi sẽ cầu nguyện cho các bạn. Các bạn biết không, một ngày nào đó chúng ta sẽ...chúng ta sẽ không còn được ở với nhau ở đây nữa, có lẽ, trong một thời gian ngắn. Một số người trong chúng ta sẽ qua đời, và chúng ta sẽ không còn ở với nhau. Có nhiều người trong chúng ta ở lại đây, nơi mà, một số trong chúng ta sẽ già đi. Một số trong chúng ta, chúng ta không biết. Thậm chí có người chết trẻ. Chúng ta chết bất cứ độ tuổi nào. Chúng ta phải chia lìa, và việc này phải được giải quyết. Và các bạn không thể một cách ngẫu nhiên mà chết, các bạn phải đến trong khi tâm trí mình còn tỉnh táo.

³¹⁵ Các bạn nói rằng, “Ồ, ngay trước khi tôi chết, ước gì tôi có thể thấy Điều đó.” Không, đừng nghĩ thế. Các bạn có thể thậm chí không tỉnh táo lúc đó. Các bạn có thể chết trước khi về đến nhà, trong một tai nạn. Các bạn có thể chết vì một cơn nhồi máu cơ tim. Chúng ta không biết chuyện gì sẽ xảy ra với mình; chỉ có Chúa nắm giữ điều đó. Tôi tin là không.

³¹⁶ Tôi thấy nhiều người ở ngoài, thậm chí, đưa tay vào trong cửa sổ. Hiểu không? Vâng, xin Chúa ban phước cho các bạn.

³¹⁷ “Tôi—tôi muốn—tôi muốn sống đúng. Tôi—tôi—tôi—tôi muốn sống đúng.” Và bây giờ chúng ta hãy làm cho đúng, bây giờ, ngay bây giờ. Thật sự, các bạn có thể giải quyết điều đó trong

một lát; nếu từ đáy lòng mình, nếu bạn nói cách thành thật, “Lạy Chúa Jêsus, cho dù điều đó là gì đi nữa, hoặc người nào khác nói thế nào đi nữa, thì Lời Ngài vẫn là trước tiên trong đời sống con. Con muốn có Nó ở trong đời sống con. Ngài là Lời. Kinh Thánh nói vậy, và con tin rằng Kinh Thánh là Lời của Đức Chúa Trời. Và con biết những tín điều và giáo điều, đã bị tiêm nhiễm vào trong Nó, làm cho nó thành một đám đạo đức giả. Chúa ôi, xin thanh tẩy con khỏi thứ như thế, và để con hoàn toàn thuộc Ngài. Con đưa tay con lên với Ngài. Con xin dâng lòng con cho Ngài, tiếng con cho Ngài, lời cầu nguyện của con cho Ngài. Chúa ôi, xin thương xót con.”

318 Và tay con cũng đưa lên, Chúa ôi. Xin rửa sạch con, Ôi Chúa, khỏi mọi sự không tin.

319 Dầu Ngài có thể không cho ban cho con—Quyền phép để được bước đi giống như Hê-nóc và không phải chết, nhưng chỉ đi dạo một buổi chiều và đi về Nhà với Ngài; nhưng, Chúa ôi, con tin chắc rằng điều đó sẽ xảy ra, bởi vì con biết sẽ có sự Cất lên trong ngày sau rốt, và công việc sẽ bị cắt ngắn.

320 Và, Cha ôi, vì vậy lịch của chúng con nói, còn ba mươi sáu năm nữa và công việc sẽ qua đi, và Ngài sẽ phải đến lúc nào đó trong vòng những năm đó hay sẽ không có xác thịt nào được cứu. Và rồi chúng con, được các nhà nghiên cứu niên đại và những người—và những người mà nghiên cứu những việc như vậy, nói với chúng con rằng, chúng con đã tiến bộ hoàn toàn nhiều, nhiều năm từ đó, nhiều năm trước đó; nói với chúng con, bằng niên lịch, rằng chúng con còn đi xa hơn điều đó; có lẽ chỉ còn mười lăm hoặc hai mươi năm nữa thôi. Con không biết, lạy Cha. Nhưng con biết, thậm chí tính theo lịch của chúng con, chúng con hầu như đang ở thời điểm đó.

321 Con thấy nơi đó không thể còn lại hy vọng sống nào, Chúa ôi. Sẽ đến một...Nếu họ đã từng thả những quả bom ấy để tiêu diệt nhau, ôi Chúa, sẽ—sẽ—sẽ không có chiến trường phía trước. Họ sẽ, họ sẽ hủy diệt lẫn nhau. Và, Chúa ôi, nó đang treo lơ lửng ở đó, và tuy nhiên Kinh Thánh chép rằng cả trời và đất sẽ chìm trong lửa. Lạy Chúa, con biết thì giờ ấy đang đến gần.

322 Con nghĩ về vụ ám sát Tổng thống, và rồi thấy kẻ ác khác đi vào, không để người đó bị xét xử, mà hạ gục ngay anh ta, bằng một tên sát nhân máu lạnh. Ôi Chúa, người này cũng phạm tội như người kia. Họ không có quyền làm điều đó. Tội lỗi đang ngự trị trong chính đất nước chúng con, được cho là đất nước Cơ-đốc, thật là một tấm gương tồi cho chúng con, Chúa ôi, của Cơ-đốc nhân. Xin tha thứ cho chúng con, Chúa ôi, về tội lỗi chúng con.

323 Xin giúp chúng con, Ôi Chúa, đặc biệt Hội Thánh của Ngài, họ đã được báp-têm trong Thân thể máu nhiệm của Đấng Christ. Mà, “Đó là bởi Thánh Linh làm cho sống,” Ngài đã phán. Và như Con Người được cất lên thể nào, thì Thân thể của Ngài cũng được cất lên thể ấy. Và Ngài là Đầu; Hội thánh Ngài là Thân. Ôi Chúa, chính là Đầu hướng dẫn cho Thân. Xin để cho Quyền Đứng Đầu của Lời hướng dẫn Thân của Đấng Christ. Và xin con là một phần trong Thân ấy, Chúa ôi.

324 Con cầu nguyện cho những người đưa tay lên này, và tất cả những người hiện ở đây và hết thảy những người nghe trên những cuốn băng ghi âm. Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, con chân thành cầu nguyện. Xin Ngài tiếp nhận họ, Chúa ôi. Xin Ngài nhìn vào tấm lòng họ. Ngài biết họ là ai. Nhưng mà, như tôi tớ Ngài, con—con cầu thay cho họ, Chúa ôi. Con—con yêu mến họ. Con yêu mến họ.

325 Và con—con—con đang cố làm việc này vì con cảm thấy sự ủy thác của Ngài cho con làm điều đó. Vì thế, Cha ôi, con đây, đang cố làm hết sức mình...Xin tha thứ cho những lỗi lầm yếu đuối của con, Chúa ôi. Con cầu xin Ngài sẽ—Ngài sẽ ban cho con sức lực, để con sẽ có thể chứng tỏ điều đó rõ ràng hơn cho mọi người.

326 Giờ này xin ở với chúng con tại đây trong đền tạm này, tối nay. Xin đoái xem những người này, Chúa ôi, những người đã giơ cánh tay lên trong đền tạm này. Xin dò xét lòng con, Ôi Chúa, và thứ con. Và nếu có điều gì sai trật trong con, xin rửa sạch con, lạy Cha. Xin nhậm lời. Xin thanh tẩy hội thánh này.

327 Xin thanh tẩy hết thảy chúng con, Chúa ôi, để Lời sẽ trở nên xác thịt ở giữa chúng con và được tỏ ra cho cả thế giới đều biết trong thời đại này. Xin ban ơn, Cha ôi. Vì, con giao phó điều này,

với chính mình con, và đề tài này, cùng với cử tọa này, và với Lời Ngài và Lời hứa của Ngài, cho sự cứu rỗi linh hồn của chúng con, như Danh Chúa Jêsus Christ. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

³²⁸ Nguyên xin Quyền phép của Đức Chúa Trời đến trên chúng con và xúc dầu chúng con, mọi cách từ mục sư cho đến người gác cổng, và mỗi người hiện đang có mặt ở đây. Nguyên xin Chúa Thánh Linh đến và chiếm chỗ của Ngài trong lòng chúng con, và nhận lấy mọi Lời hứa của Đức Chúa Trời và bày tỏ cho chúng con rằng Lời Ngài là Lẽ thật. Con cầu nguyện trong Danh Đức Chúa Jêsus.

³²⁹ Và trong khi chúng ta cúi đầu. “Tôi có thể...” Thật cần một người đánh đàn, nếu cô ấy vui lòng, chơi cho chúng ta bài hát này, “Hiện tôi nghe rõ tiếng Cứu Chúa tuyên. Ngài đi đâu tôi quyết đi theo liền.” *Ngài Đi Đâu Tôi Quyết Đi Theo.*

...tiếng Cứu Chúa tuyên, (Ngài là Gì? Là Lời!)
Hiện tôi nghe rõ tiếng Cứu Chúa truyền,
Hiện tôi nghe rõ tiếng Cứu Chúa khuyên, (giờ
này hãy từ bỏ những tín điều và các thứ của
mình)

Hãy vui vác thập giá mình theo-...

³³⁰ “Ai không vác thập tự giá mình theo Ta, là Lời, thì không xứng đáng là môn đồ của Ta.”

Ngài đi đâu (hãy trở lại với Kinh Thánh, nơi
Ngài sẽ dẫn dắt anh em)...tôi xin theo,
Ngài đi đâu tôi quyết đi theo thường,
Ngài đi đâu tôi quyết đi theo thường,
Tôi sẽ...(Nếu đó là đến với hồ nước, trong Danh
Ngài; nếu đó là đến với bàn tiệc thánh, để
thoát khỏi sự hổ thẹn của tôi!)...chung mọi
đường.

³³¹ [Anh Branham bắt đầu ngân nga bài *Ngài Đi Đâu Tôi Quyết Đi Theo*—Bt.]

...Ngài qua sự phán xét, (Chính là điều đó, ngay
bây giờ.)
Tôi sẽ...

³³² Bạn đang đứng bên nào? Bạn thấy gì trong sự phản ánh mình theo như Kinh Thánh, qua lăng kính của Đức Chúa Trời, nếu tôi bị xét đoán bây giờ bằng Lời?

Tôi sẽ đi với...

³³³ “Tôi sẽ đi với Lời, cho dù tôi phải trả giá gì đi nữa. Tôi sẽ đi qua sự phán xét của Chúa. Nếu tôi phải tìm cho mình một trong các chỗ, thì xin làm cho tôi trở thành một tín hữu thật, bước đi ngay với Lời.”

...với Ngài, với Ngài luôn mọi đường.

Ngài đi đâu tôi quyết đi theo thường...

³³⁴ Bây giờ hãy suy nghĩ điều đó, thật kỹ giờ này. “Ngài dẫn dắt...”

BA HẠNG TÍN ĐỒ VIE63-1124E

(Three Kinds Of Believers)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối Chúa nhật, ngày 24 tháng Mười một, năm 1963, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2016 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org